உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்,

தாயுமானசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியார்மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி-நாகலிங்கமுதலியாரால்

அருபதவகராதியோடு,

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதனஅச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஜயஞு ஆவணிமீ

1894.

தாயுமானசுவாமிகள்.

உ

கணபதிதுணை.

நூலாசிரியர்வரலாறு.

எக்நாட்டினு நன்றுடைனப் பன்னூலாய்ந்த பாவலர்களாற் புகழப்படாநின்ற சோழமண்டலத்திலே வேதாரணியம் என்னுந் திருப்பதியிலே வேளாண்மரபிலே சற்றேறக்குறைய இருநூறுவருடங்களுக்கு முன்னே, அவதரித்த கேடிலியப்பிள்ளை யென்பவ ரொருவரிருந்தனர். இவர் அத்திருப்பதியில் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிராநின்ற சிவபெருமானது திருத்தொண்டுகளுக்கு விசாரணைத்தலைவரா யிருக்குநாளிலே, இவரது யோக்கியதை கணக்கு வல்லமை முதலியவற்றைப் பற்றிச் சிலர் சொல்லக்கேட்ட திரிசிரபுர அரசனாகிய விஜயரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகனென்பவர் அவரை வரித்துத் தன்னிடத்தில் ஒருபெரிய சேவையி லமர்த்திக்கொண்டனர். இங்ஙன மிருக்கையில், இவர் தாம் பெற்றிருந்த ஓராண்மகவைப் பிள்ளைப்பேறில்லாத தம்து தமயனாருக்கு ஸ்வீகாரபுத்திரனாய்க்கொடுத்துவிட்டு, பின் தமது மரபு விளங்குதற்கு ஓர் புத்திரன் இல்லையே என்று ஏங்கினவராய்த் திரிசிரபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் தாயுமானேச்சுரரைப் பிரார்த்தித்துவந்தனர். அப்பெருமானருளால், தம்பாலவதரித்த புத்திரற்குத் தாயுமானவர் என்னுந் திருநாமஞ்சூட்டி இளமையிற்றானே கல்விபயிற்றுவித்தனர். தாயுமானவர்

மனமும் இளமையிற்றானே தத்துவப்பொருளை நாடி நிற்ப, இத்தாயுமானவரது அதிதீவரபக்குவத்தைக்கண்ட மௌனதேசிகரென்பார்வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளை இவர்க்கு உபதேசித்தருளினார். இவரும் அவ்வுபதேசப்பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, நாடோறும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டை செய்துகொண்டு வருநாளிலே, தம் தந்தையார் தேகவியோகமாயினர். ஆதலும் அரசன் தாயுமானவர் தந்தையரினு மிகச்சிறந்தவரெனக் கேள்வியுற்று, இவரது வைதிகநிலையினை உணர்ந்திலனாய் கேடிலியப்பிள்ளையின் அலுவலில் இவரை யமர்த்தினன். இங்ஙனம் அமர்த்தப்பட்ட இவர் தம் திருவுளத்தைச் சிவத்தின்பாற் பதித்து லௌகிகத்தொழிலை நடாத்திவருகையில் இவரது மகிமைகளை அவ்வரசன் உணர்ந்தானாகி இவரை நோக்கி, தானிதுகாறும் தன் சேவையில் அமர்த்தி வைத்திருந்ததற்காக க்ஷமித்தருளும்படியாகவும், இனி நிஷ்டைக்குக் குறைநேராவண்ணம் நடாத்தியருளும்படியாகவும் வேண்டினன். பின்னர் தாயுமானவர் நிஷ்டையிலிருந்து குருவணக்கஞ் செய்துகொண்டிருக்கு நாளிலே, தமையனார் வேண்டுகோளுக்கியைந்து திருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டனர். பன்னியாரும் ஓராண்மகவைப் பெற்றுக்கொடுத்துக் காலம் ஆயினாராக, தாயுமானவரும் துறவியாய்க் கௌபீனத்தோடு சிவாலயங்களைத் தரிசித்தும் அற்புதத் தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடியும் சிலகாலங்கழித்துப் பின்னர் சிவபிரானது திருவடிநீழலைச் சேர்ந்தனர்.

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடியெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சைவைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெதுசமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்றவெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்தததுவே
கண்டனவெலாமோனவுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம்.

ஊரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினா
[illegible]
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்கநரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதஞ்
செய்கின்சமயமுமனந்தமற்றுந்தா
[illegible]
காரனந்தங்கோடிவருஷித்தெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
[illegible]
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசிமறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபதஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவிதவத்துவைச்சொற்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சாலப்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கலநிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
[illegible]
நிர்விஷயசுத்தமான
[illegible]
[illegible]

[illegible]ரியா நடுவிற் [illegible]னிற் றிரு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர்தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். (௧)

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாகயிங்கரியமன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய்விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணியே
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்தநாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்
பாசாடவிக்குளேசெல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௧)

தெரிவாகவூர்வனநடப்பனபறப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையுமோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்

விரிவாயபூதங்களொன்றோடொன்றாய்விரிந்து
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்பநிறைசூனியமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளிபிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்னவுமிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீயறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௨)

ஆராயும்வேளையிற்பிரமாதியாலு
மையவொருசெயலுமில்லை
யன்றியொருபேசாதுபெருமைபெற்றவர்சத்த
ராமெனவிருந்தபேரு
நேரகவொருகோபமொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன்றுமில்லாமலே
செட்டுயிர்த்துத்தட்டழித்துனறுவாரவசன
நிர்வாகமென்றபேறும்
பூராயமாயொன்றுபேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோரென்றவிரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருக்குதில்லார்
பாராதிதனிலுள்ளசெயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௩)

அண்டபகிரண்டமும்மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
யாமெனவுமறிவுமுண்டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
லொண்டிசைவிளக்குமொருதெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரியநிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்லவென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகணமிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே
பண்டையுளகர்மமேகர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௪)

சுத்தமுமெனதுசெயனினதுசெயலியானெனுந்
தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதெளியநானெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற்றிருக்கவென்றான்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதேமலமாயைகன்மக்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும்யோசிக்குதேமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்

பந்தமறமெய்ஞ்ஞானதீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (௫)

பூதலயமாகின்றமாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்
நாதவடிவென்பர்சிலர்விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவமாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்டநிலயமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்டசூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனதுசஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (௬)

அந்தகாரத்தையோராகமாக்கிமின்போலென்
னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமேபற்றினதுபற்றற
யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப்படித்தநூர்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச்சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவராரோலோ

தந்தைதாய்முதலானவகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோபிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ
பந்தமானதுதந்தவினையையேநோவனோ
பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழியவருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்தும்வேதாந்தசித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணரவுகமதுதந்ததும்
பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ்சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருகவுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாதமோனமேயிடைவிடாப்
பற்றுகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றிநிற்கவிலையோகொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
அக்கடலின்மீதுவடவனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமனிலைநிற்கவில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும்வச்ரதாரணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவேயிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால்வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங்குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯

ஆசைக்கோரளவில்லையகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாதவித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங்காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற்பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளேவீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௧௦)

பொருள்வணக்கம்.

அறுசீர்விருத்தம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய்நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச்சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமாயானந்தமயமாகி
மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச்சுகாரம்பப்பெருவெளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௧)

யாதுமனநினையுமர்தநினைவுக்குநினைவாகி
யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிர்க்குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக்குணங்குறியொன்றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக்காட்டுந்
நீதிப்பராபரமானசித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக்கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப்பொருளந்தப்பொருளினையாஞ்
சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரையானெனநற்றவருறவை
யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமானநிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனைமுக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர்முத்திறைப்பக்கரமலர்கண்
முகிழ்த்துநிற்பாம். (௬)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப்பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மைநாம
மேதுமின்றியெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்பிரிவறநின்
றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்துவெளியைமனதவிழநிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத்திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். (௭)

இந்திரசாலங்கனவுகானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தாலழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந்தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனிமலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். (௮)

பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளாகிப்
போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர்மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி

[illegible]ருளானோர்க்ககம்புறமென்றுன்றதபூரணவா
னந்தமாகி
[illegible]ருஉரவிளங்குபொருளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். (எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய்விண்ணவர்மாமுனிவர்சித்
தராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க்காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
[illegible]ரியமலின்மனவெள்ளிலென்னையுடனுயிர்போற்
கலந்திருந்தாளுந்
துரியநடுவேழுந்தபெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். (அ)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந்தன்னகத்திலடக்கிவெறு
வெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர்கண்ணுடேயானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றென்னுதபடிக்கிரங்கித்தானாகச்செய்தருளு
மிறையேயென்றன்
[illegible]ண்ணாருஞ்சாந்தவருடனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். (௯)

ஒழிவிண்ணிறைந்தவெளியாயென்மனவெளியிற்கலந்தறிவாம்
வெளியினூடுங்
[illegible]ண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச்சதானந்தமானபெருந்
தகையேநின்பா
[illegible]ண்ணிறைந்தபேரன்பாலுள்ளுருகிமொழிகுளறி
யுவகையாகிக்

கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக்கரமுகிழ்ப்புநின்னருளைக்
கருத்தில்வைப்பாம். (௧0)

எண்சீர்விருத்தம்.

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெறுங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம். (௧௧)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம். (௧உ)

சின்மயானந்தகுரு.

பதினான்குசீர்விருத்தம்.

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராதமுத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்

சங்கரசுயம்புவேசம்புவேயெனவுமொழி
தரூதமுத்திட்வணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத்துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கம்குபக்குவச்சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொருசொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபாநுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற்கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதகூஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (க)

ஆக்கையெனுமிடிகரையைமெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனைமுடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதிநாட்சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவைபிறகவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாதபூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாதபேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீமுன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதகூஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (உ)

அவ்வியமிருக்கநானென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக்கலந்துள்ளிருக்குமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோபூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்றநாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவல்லியவருஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின்வளர்ந்தோங்குதிவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

ஐவகையெனும்பூதமாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல்லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில்சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள்காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போக்குவரவற்றபொருளே

[illegible]முடிவானபிரணவசொருபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினா
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லமர்கின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநினதருள்வந்துணர்த்தவிலை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினுமிணங்கவிலையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினெஞ்சதுபகீரெனுந்துயிலுறா
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகானதங்கமிலைவென்கொலோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

காரிட்டவாணவக்கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமைவெளியில்விட்டல்லலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்றுபேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடைப்போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்

பேரிட்டதன் சுருதிமொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னைவடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்றவேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

கூடுதலுடன்பிரிதலற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடுபோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று

காடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமெனு
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப்பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச்சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடநிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந்தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமுமன்றுமன்முத்திநிலை
யொன்றோடிரண்டெனாம
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவுநாதமா
மொலியெனவுமுணர்வுறுமற்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவநுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலங்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநினதருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கூ)

போதமாயாதிநடுவீறுமிலாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவையாமலறிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேதுவினையேதுவினைநனக்
கீடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ்சிறிதுமிலையிகபர
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (க0)

பத்திநெறிநிலைநின்றுநவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியுநதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர்சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர்மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோடங்கினையச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டுமெற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு

சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௧)

மௌனகுரு.

ஆசைநிகளத்தினைநிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகிமதமாறுமாருக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்
பாசவிருடன்னிழலெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பரித்தகவளமாய்ப்பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநிலைத்தசின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுகவெள்ளம்படிந்துநின்
திருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சாரமீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧)

ஐந்துவகையாகின்றபூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதிபிறிவாசவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்

சிந்தையறநில்லென்றுசும்மாவிருந்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநானதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாற்பரமகுருவாழ்கவாழவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழவேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறுசிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௨)

ஆதிக்கநல்கினவராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவின்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புஷ்பமுங்கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையுமயக்குதேயபபநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தைமெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனைவெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப்பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

மின்னையபொய்யுடலைநிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமேமெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்
பொன்னையழியாதுவளர்பொருளென்றுபோற்றியிப்
பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீதலாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதிபாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல்வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவாநுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின்
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ச)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடைவெண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதிவேதமுடனாகமம்
புகலுமதினலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறிகாட்சியனுமானமுத
நாவிதங்கடேர்ந்து
நானெனக்குளதுபடைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோபானமுற்
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதிசேவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்

மானதவிகற்பமறவென்றுநிற்பதுநமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற்கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாய்க்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதேயல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெயருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலிபசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையானெனநிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமே
போனகமமைந்ததெனவைக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புலிராஜர்கவிராஜர்தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்

ஞானகருணாகரமுகங்கண்டபோதிலே
வனாதிருந்தர்க்கருமன்
[illegible]
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
[illegible]
மின்மையாதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவே யோகதந்த்ர குருவே மூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

[illegible]
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
[illegible]
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
[illegible]
யெய்தினர்கள்கோடிகுழக்
குருமணியின்முத்திட்டசிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
[illegible]
[illegible]
மருமலரெடுத்துனிருதாளையர்ச்சிக்கவென்னை
வாவென்றழைப்பதெந்நாள்
மந்த்ரகுருவே யோகதந்த்ர குருவே மூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுலவேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்தினும்வலிதுகா
[illegible]
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தாங்காதுமொழிபேசுமரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னூர்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிகரென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந்தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனுடைநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமைபோராடமுடியுமோர்
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௯)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான்வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியுமெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுன்மத்தவெறியினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்பதுன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கையநீசொன்னவொருவார்த்தையினை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௧௦)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கரசர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனே
யற்புதவகோசரநிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசாக்ஷாத்கார
வநுபூதியனுகூலமுங்
கற்பனையறக்காணமுக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧)

மண்ணாதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதிமனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற்றுள்ளனவுமௌனியாய்ச்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண்டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசையினொடுபாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவறாப்

பக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரளநின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௨)

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியதுமிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்லகுருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையெனநன்றாவறிந்தே
னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
ணாகாதவண்ணமேயிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக்குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதையிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங்கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியாயருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்

சிறுவீடுகட்டியதினடுசோற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
கட்டிணையதாக்கற்றகல்வியும்விவேகமு
நன்னிலையமாகவுன்னி
நானென்றுநீயென்றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலேவாடினேனெப்போது
கருணைக்குறித்தாவரோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௪)

மெய்விடாநாவுள்ளமெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியதுமெய்யிதற்கையமில்லை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினேனுள்ளத்திருந்துநான்
பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவுண்மையேபுகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீலகண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோதுநான்முகக்குருவே
மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்றவன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பண்ணேனுனக்கானபூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடுநீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான்குவிக்கவெனி
ஞானுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போதரைக்கும்பிடாதலா
ஞன்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணுதியாம்பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியேகேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெனெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணகரக்கடவுளே. (௬)

சந்ததமும்வேதமொழியாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலுமரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிதுபோதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர்சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
விந்த்ராதிதேவதைகள்பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ
ரெண்ணரியகணநாதர்நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண்மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (எ)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததேவதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னாவிநைவேத்தியம்ப்ராண
ணோங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடிவிட்டவமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந்திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளனறிவூடேமௌனமௌனவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (அ)

உடல்குழையவென்பெலாநெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற
ஊசிகாந்தத்தினைக்கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம்பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலேநிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனையகைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப

மழையேமழைத்தாரைவெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனையவன்பரன்புக்கெளிமை
கன்னெஞ்சனுக்கெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முரவுவா
ரின்சொறவருர்பொய்ம்மையாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத்தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தைநொந்தெனைப்பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்திமிரமகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
சங்கற்றபேராசைவெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧0)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும்மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடுகுணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி

யுக்ரமிகுசக்ரதரனென்னநிற்பீர்கையி
னுழுந்தமிழுமாசமனமா
வேரேழுகடலையும்பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தாவெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
நடுவிடையிருத்தியெயஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம்வல்லசீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவரநிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போனையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர்கற்பாந்தவெள்ளமொரு
சேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றுற
வொளிவிடும்பொன்னாக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீரென்மனக்கல்லையனன்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௨)

பாரொடுநன்னீராதியொன்றொடொன்றாகவே
பற்றிலயமாகுபோழ்து
பரவெளியின்மருவுவீர்கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும்பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே
யூரெனவிளங்குவீர்பிரமாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேலதாகப்பெருங்காற்
றுலாவிநற்றாரணையினன்
மேருவெனவசையாமனிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௩)

எண்ணரியபிறவிதனின்மானுடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநானுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந்நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
பண்ண்விதனருளினாலே

விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமையான்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௪)

பொய்திகழுலகநடையென்சொல்கேனென்சொல்கேன்
பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிதுசெய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டிதுவிண்டிதைக்கண்டித்துநிற்றலெக்
காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங்குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையினொடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும்யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுநாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்கயோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

கெஜதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறுமும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்றநாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும்பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால

3

மிசையமலர்மீதுறைமணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்
ணென்றைக்குமழியாதசிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விஜயஜயஜயவென்னவாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேபெண்ணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோலோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலேன்திருவருளையல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியைமுட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட்கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகனாயினேனாயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன்மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௭)

கன்னலமுதெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததலவழுதழுதுபேய்போற்
சருத்திலெழுகின்றதெல்லா

மென்னதறியாமையறிவென்னுமிருபகுதியா
　　வீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
　　டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
　　தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள்சொன்னவவையிற்சிறிது
　　தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்லவச்சொல்கேட்டடிமைமனம்
　　விகசிப்புதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
　　வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பினொடுகைகாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
　　பொருந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
　　பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
　　யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளானகனதந்திபடநூறி
　　யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையினுரியது
　　படைத்துப்ப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவான்றொடர்நெடிய
　　பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராசசிங்கமென
　　மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
　　வித்தகச்சித்தர்கணமே. (கூ)

கல்லாதபேர்களேநல்லவர்கணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன்மதியையென்சொல்லுவேன்
கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோகர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னாட்டினலோபழையஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரினங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையுமருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧௰)

ஆனந்தமானபரம்.

சொல்லாமையெத்தனைகுணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனையகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினுமறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனைவிர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வத்தெத்தனைமுயற்சி

சிந்தையெத்தனைசலனமிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனையமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனினிவைக்குமாளோ
அண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧)

தெருளாகிமருளாகியுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநாளுவிதப்
பொருளாகியப்பொருளையறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த்தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகிநன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப்பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்களறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
அண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந்தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமுமொன்றாகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெமெணன்றகம்வேறதாம்

வித்தையறிவாரெமைப்போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சிறிமூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம்மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும்வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்தும்
தீயினிடைவைகியுந்தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னிமயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலேகனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவானவருணடிநாடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே (௪)

சுத்தமுமசுத்தமுந்துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்

ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமுமாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும்பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுடனெளிமையும்
பெண்ணினுடனாணுமற்று
நித்தமுமநித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமநீதியுமாதியொடநாதியு
நிர்விஷயவிஷயவடிவு
எத்தனையுநீபலவெத்தனையுமில்லையெனின்
யாங்களுனையன்றியுண்டோ
அண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௫)

தாராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ்சகமானபூமிவெளி
காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாதமோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகுமட்டுமோமாயைவன்
பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளைபோகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீமுன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
யாராருமறியாதசூதானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே

னண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (சு)

வாருருப்பூதமாயகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகிரவியாய்மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனுநீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானெனக்குளறிநானாவிகாரியாய்
நாலறிந்தறியாமையாய்ப்
போனலதிட்டவலிவெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
போய்த்துயில்கொள்வான்றனையெழுப்பவசமோவிலி
போதிப்பதெந்தநெறியை
யானாலுமென்கொடுமையநியாயமநியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (எ)

பொய்யினேன்புலையினேன்கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாததன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
கேட்டனேன்வெகுளியேன்வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினேனென்றென்னைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற்றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்
தப்பனேமெய்யனேயுயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்

துரியனே துரியமுங்காணுவதீதனே
சுருதிமுடியிலிருந்த
வையனேயப்பனேயெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
[illegible]ண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

ஏ[illegible]லைந்[illegible]டான்கற்கிலுங்கேட்கிலுமென்
[illegible]மைபோக்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதானெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினும்மபிமானமென்
[illegible]யைகுடிகொண்டதிகையோடிரக்கமென்
செனமத்துநானறிகிலேன்
[illegible]டு தவிரதமொருகனவிலாயினுந்
தெரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லாள்மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
[illegible]ந்தகுணக்கேடர்கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (கூ)

எக்காலமுந்தனக்கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளுமெளனியாய்வந்துகை
யேற்றுகமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்

பொய்யுறவுபற்றலும்பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்காலமென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧0)

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகுகற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினையெங்கேரநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழவுளாகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவநுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற்றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனேசொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப்பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧)

அன்பின்வழியறியாதவென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
வென்புலமயங்கவேபித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந்துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமல்ருக்குமனமுண்டுவண்டுண்டு
தன்முறைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனேயழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (உ)

கல்லேனுமையவொருகாலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்பமழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற்றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ

சொல்லான்முழக்கிலோசுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௯)

என்பெலாநெக்குடையரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
வன்பினான்மூர்ச்சித்தவன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோனரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனைமெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோவுலகநடையையவொரு
சொப்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰)

வெந்நீர்பொருதெனுடல்காலின்முட்டைக்கவும்
வெடுக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழியிமைத்தங்ஙனேதண்ணருளைநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென்முகம்வாடிநிற்பதுவு
ண்மையநின்னருளறியுமே
யானாலுமெத்தப்பயந்தவனியானென்னை
யாண்டநீகைவிடாதே

யிங்கேரமென்றிலையுடற்சுமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வையாயமுண்டாயினு
மிறைஞ்சுசுகராதியான
நேரான்னீர்மையாளர்க்குமானுடம்வகுத்தவரு
ணையென்றுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௭)

பற்றுவனவற்றிடுநிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்கும்யோகப்
பாங்கிற்பிராணலயமென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனிதானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன்பெறாதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிருகண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவேயுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௮)

அரும்பொனேமணியேயென்பேயெனன்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமேயென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி

விரும்பியேகூவினேனுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவெனிருகண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சகக்கள்வனானாலுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநானுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங்கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டிக்கொண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (எ)

பாராதியண்டங்களத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டிமனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்கநிர்ச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினைசுகாதீதநிலயந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணருமனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவேகருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
  பேசாதுதுறவாகியே
 பேசாதபெரியோர்களிருவிகற்பத்திறற்
  பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறைநேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
  போதிப்பதாச்சறிவிலே
 போக்குவரவறவின்பநீக்கமறவசனமாப்
  போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமியோகியர்கணமதென்று
  சங்கிப்பராதலாலே
 தன்னிலேதானுய்யர்ந்துவிடுவோமெனத்
  தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயைதனையேவிஞலடிமை
  சுகமாவதெப்படிசொலாய்
 சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
  சோதியேசுகவாரியே. (க)

அண்டமுடிதன்னிலோபகிரண்டமதனிலோ
  வலரிமண்டலநடுவிலோ
 வனடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
  ரகமுருகிமலர்கவிதத்
தெண்டமிடவருமூர்த்திநிலையிலோதிக்குத்
  திகந்தத்திலோவெளியிலோ
 திகழ்விந்துநாதநிலைதன்னிலோவேதாந்த
  சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோகாணாதநிலையெனக்
  கண்டசூனியமதனிலோ
 காலமொருமூன்றிலோபிறவிநிலைதன்னிலோ
  கருவிகரணங்களோய்ந்த

தொண்டர்களிடத்திலோநீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான்பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧0)

எந்நாள்கருணைக்குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனவாட்டுதே
மேயென்றுசொல்லுவேன்முன்னொடுபின்னுமலைவறவு
மிற்றைறவனாயாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்டமெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவதுபொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவையென்னறிவிலறிவான
தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவேயுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧௧)

எந்நாளுமுடலிலேயுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவில்லையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம்பிராணனுமெனைச்சடமெ
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவ்வேறுபிரிந்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்

முன்றுகநீயென்னகோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்டமெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினுயிரஞ்
சொன்றுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௧௭)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவுமசையாதெனும்பெரிய
வாப்த்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசிலவறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததாரொன்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயையெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென்கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவ்விடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொடு
பொறைபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரியரெவருறவரெவர்பகைரு
ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அன்னேயனேயெனுஞ்சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமயமல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாமலொன்றைவிட்டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும்வெளியென்றுநாதாதி
பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமயமிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா
யென்னேயெனேகருணைவிளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகமபுராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவிததுவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமேயத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணுஞானமாகு
மூகமனுபவம்வசனமூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச்சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னைநானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா

மேதுபாவித்திடினுமதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௩)

சொல்லானதிற்சற்றும்வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற்சங்கற்பமொன்றிற்
றொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனையெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காதபூவைபோற்றானே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்குமிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணாதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியேயணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
வெல்லாமும்வலதிந்தமனமாயையேழையா
மென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௪)

கண்ணாரநீர்மல்கியுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும்பாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணாபரஞ்சோதியப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகி...கநடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்

றண்ணூருநின்னதருளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலையீதென்றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறொன்
றெண்ணாமலுள்ளபடிசுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ரு)

காகமானதுகோடிகூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடிமுன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரைவாதிக்கவல்லதோ
தமியேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும்வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும்வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லைசகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்னோடிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறாதோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (சு)

ஒருமைமனதாகியேயல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருதோமாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையநின்னன்பர்சங்கைசெய்திடவோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
யலைப்படைத்தெம்மையாள்கின்றபேரி
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணக்குறையுமோபுரங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான்பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையா
யிருமைசெறிசடவினையெரித்துவாய்பேசா
யேதுளவுங்கிருபாகரா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (எ)

இல்லாததுந்தமெனுமிதனைவென்றுதேகமே
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேயவுபாயமொன்றருளினையையேலவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனதோவொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவில்லையாகையாலே
கைபெற்றதுரும்புரிப்பொய்வாதிகளுடன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியமநியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ்சித்திபெறலாகுமவம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றிலையுமில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலைவனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல்வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியுநீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய்நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினாரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடுவேண்டுவபுசித்தணையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதிவீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள்சையோகமாயினோ
மெப்படிபிழைப்பதையா
யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௬)

முத்தனையமூரலும்பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன்னதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால
வைத்தெமைமயக்கியிருகண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும்பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம்புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோபேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண

வெத்தனைவிகாதம்வருமென்றுசுகர்சென்றநெறி
　　யிவ்வுலகமறியாததோ
　விகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
　　யெங்குநிறைகின்றபொருளே.　　　　(௧０)

ஊன்னிலையுமென்னிலையுமொருநிலையெனக்கிடந்
　　துளறிடுமவத்தையாகி
　யுருவுதான்காட்டாதவாணவமுமொளிகண்
　　டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டாதொருங்கவிருவினையினாற்
　　றருவுசுகதுக்கவேலை
　தட்டழியமுற்றுமில்லாமாயையதனாற்
　　றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட்வகண்டிதாகாரமாய்
　　மூதறிவுமேலுதிப்ப
　முன்பினொடுகீழ்மேனடுப்பக்கமென்னுமன்
　　முற்றுமானந்தநிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்கவியல்புகூரருள்வடிவ
　　மெந்நாளும்வாழிவாழி
　யிகபரமிரண்டினிலுமுயிரினுக்குயிராகி
　　யெங்குநிறைகின்றபொருளே.　　　　(௧௧)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பராதிககனப்பரப்புமுண்டோவென்று
　　படர்வெளியதாகியெழுநாப்
　பரிதிமதிகாணுச்சுயஞ்சோதியாயண்டப
　　பகிரண்டவுயிரொவைக்கு

நேராகவறிவாயகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய்வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீசும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே!தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவினிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (க)

கூடக்கொடுகுணக்காதிதிக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளல்போலேந்துபூதங்
கூடுஞ்சுருங்கிலேச்சாலேகமொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாளும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம்பாவென்புதசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றகைத்தேனாவெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக்கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்றசுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச்சதமென்றுசின்மயந்
தானாகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (உ)

பாசத்திறுற்கவிதைபாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன்மூவர்செய்பனுவல்து
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிதுமுயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிலூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்குமல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்திறுற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிதுமொழியவில்லைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றான்
முற்றாதுபரிபாகசத்திகளனேகநின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்குமமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கூ)

இமையளவுபோதையொருகற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்குமாதர்சிற்றின்பமோ
வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான்சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாளுமாக்கிநாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுளநற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ்சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலாமொளிபெற்றுநிற்குமி
தருளோவலாதுமருளோ

சமயநெறிகாணாதசாக்ஷிக்குக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௪)

இனியேதெமக்குனருள்வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதேநெஞ்சமையோ
வின்றைக்கிருந்தாரைநாளைக்கிருப்பரென்
றெண்ணவோதிடமில்லையே
யனியாயமாயிந்தவுடலைநானென்றுவரு
மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான்கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப்போதனன்றே
கனியேனும்வறியசெங்காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தினக்கணம்புசித்துநான்
கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௫)

மத்தமதகரிமுகிற்குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகரமொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன்முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென்யோகத்தினிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்

கைத்தலநகப்படைவிரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழைநூழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற்குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலைபெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிமுனிவிதன்றே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொருநெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின்மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யத்திபலவாநிருவிகற்பமேலில்லையா
லொன்றேடிரண்டென்னவோ
வுரையுமில்லைநீயுமில்லைநானுமில்லையென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளனுமில்லையெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதியொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்டகுருமௌனிகையினற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௭)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்
கர்மபந்தத்தினற்சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளோ

வாயாரவுண்டபேர்வாழ்த்துவதொத்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்ப்பாடுநிற்கநின்வைதிகவொழுங்குநின்
வாழ்த்தினாற்பெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவனோமுறையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்று
றுபயநெறியிதென்னினுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையுமுனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (அ)

இன்னம்பிறப்பதற்கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகுமதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காதுசேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்டிக்ககண்டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுதன்மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறியனூற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கூ)

வேதாவையிவ்வண்ணம்விதித்ததேதென்னிலுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாதுநிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப்போதத்தைநாடிலோ
போதமுநினல்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறையாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவர்தேயமுழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாட்டல்கண்டவனுநீயாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்றதாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௪௦)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலைநன்னீழல்லைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்
கொள்ளுகினுமந்நீரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதெனமுன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப்பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய்விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்

சந்ரதமுநின்னருளைமறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧௧)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறிநன்னிழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லுமியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தைநிர்மலமதாகவே
கமலாசனத்திசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலையம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி
யுருகிவருமமிர்தத்தையுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றேடிரண்டெனுச்சமரசசொருபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித்தேகமொடுகாண்பனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௧)

இப்பிறவியெனுமோரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையினெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுங்

துப்பிதழ்மடந்தையர்மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங்காற்றுறவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர்வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங்கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௨)

தந்தைதாய்தமர்தாரமகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணிமாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொருமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமிசேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின்னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாதுசுழலும்வகையென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௩)

ஆடாமலோய்ந்திட்டபம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்வீழநேரோ
யறியாமையாகின்றவிருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேஞேசரியைகிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனேவல்லனியா
னீடாகவேயாறுவீட்டினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியினைக்கட்டியோகபரனுகாம
லேமழைக்குடும்பனுகித்
தேடாதழிக்கவொருமதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப்படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினேபார்மினேவென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ்சுருகிநெக்காடவே
யமலனேயேகனேயெம்
மாதியேசோதியேயெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென்முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமேசங்கேதமாவிந்த
வன்மைமேவிவளர்ப்பித்ததார்

தேடாதுதேடுவோர்தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௮)

பிரியாதவன்னருட்டெளுஞானியாய்வந்து
பேசரியவார்த்தையாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தவென்மனதுப்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடுநாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளியெனையனாதிருவம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினையித்திநெறியாய்க்
குருநாமவிர்த்துனைகள்மருவிகொள்ளத்தகைக்
கோசமாயசபாசமன்
கூறினபின்மௌனியாய்ச்சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயக்கிட்டகைதவமின்மையாவதோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௯)

ஆராரெனக்கென்னபோதித்துமென்னையென்
னறிவினையயக்கவசமோ
வண்டகோடியையொழுங்கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
பேராமலின்றபரவெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறவாதுநன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்

தாராதுதள்ளவும்போகாதுஞலது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேதுமில்லையாண்டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலைநடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியைவசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்கமுதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத்தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாமலுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொடிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங்கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியேசும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவருமேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்

கல்லாதவறிவிற்கடைப்பட்டநானன்று
கையிலேயுண்மைஞானங்
கற்றிடும்பின்னருளினுக்கெல்லைகைம்மாறு
காட்டுவேன்குற்றேவலே
எல்லார்க்குமேனியொடிருண்டிசட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
அந்தகாநீயொருகட்டாற்பகட்டிவ
நடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்றுபேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௯)

மின்போலுமிடையொடியுமொடியுமெனமொழிதல்
மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப [போன்
விக்கிப்புடைத்துவிம்முசுமையன்னகொங்கைமட
மின்னார்கள்பின்னேவலா
என்போலவெந்தவர்கள்கற்றார்கள்கல்லாத
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவே
னன்பால்வியந்துருகியடியற்றமரமென்ன
வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமையாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகிவடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௨௦)

புத்தமிர்தபோகமுங்கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டுமோவென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மௌனதேசிகனென்ன
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலைவிளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவவாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறியிட்டபெட்டியைமு
மலமிகுந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனுமின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனார்

வனையவெய்யதடிகாரனையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயையைமெய்யெனக்கருதி
யையயவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧)

குறிகளோடுகுணமேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவவறைக்குளே
யறிவதேதுமறவறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளினு
லளவிலாததனுகரணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான்
பிறிவிலாதவணநின்றிடாதபடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையிலழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனைவந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொருகானனீரொன்
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடுவேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தரூபமுடனரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே

துரியமேதுரியவுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுயம்பமே
யெந்தநாளுநடுவாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயெனவிடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதையறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஐவரொன்றபுலவேடர்கொட்டம்
தடங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
யடவிநின்றுமலையருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனிவெயிலினூன்
மெய்வருந்துதவமில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவுபானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில்யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியூகமறிவற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருள்படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௪)

ஏகமானவுருவானநீயருளி
னலனேகவுருவாகியே

யெந்தநாளகிலகோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளதுவரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநலசனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதருபாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபரமானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவிநாளுமோநழுவில்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (ரு)

நியமலக்ஷணமுமியமலக்ஷணமு
மாசனுதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதயபத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபாநலத்
தியலறிந்துவளர்மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினு
லெல்லையற்றுவளர்சோதிமூலவன
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
லயமிருந்துவருமமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்தவாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிருந்துவருசித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனோ

தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
   சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧)

ஏதுநிலைக்கடனிக்குச்செய்வதென
   உள்ளமென்னொருமையின்மேவா
நிற்கிலென்றுருவாய்ப்பேசாதுமவ
   னெவருமாமௌனமதிக்கவே
சேர்கின்றவைகிலை செஞ்சமுற்றுறுதி
   சேர்க்கவிந்தனைக் குள்ளமயமாய்
நியமமாதிகளிகின்றுளநெறி
   நில்லடைகடவுமெனக்கருளுமே
மதியின்றருகுருவாயுணர்த்தியுந்
   மன்றிமௌனகுருவானவே
யகிலமிதுவரவக்கதேருளி
   லையலைவயலினியென்சொல்வேன்
தெரியவேலூமகடமென்றருமை
   திருவுளத்திலிற்குக்கேதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
   சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௨)

எவ்வுயிர்த்திரளுமுலகிலென்னுயி
   ரெனக்குறைந்துருகிநல்லவரா
யிதமுரைப்பவெவனென்றபாவையு
   மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கல்லைமுற்றடைபவிகவல்பரு
   கண்பரிதவருமின்னவமாம்
கண்டபானையுமகண்டமென்னவிரு
   ளகற்றித்தாமவர்தாமிபே
டக்கமெனவுடலமென்றிறக்கண்டநாம்
   விழ்ந்தழிப்பமொழிந்தறாதிபே

பாடிபாடியுருநடைநடைந்தெழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
நிர்மலன்புருவமாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பரோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தர்பேயரொடுபாலர்தன்மையது
மருவியே துரியவடிவமாய்
மன்றுநிற்றசமொடாலமாதியை
மறந்துநின்னடியாரடியிலே
பற்றிப்பொட்டொடுநம்புமென்னையொரு
பைபுறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரெனநடத்தவந்ததென
பாரதத்திறுமிதுள்ளதோ
அத்துவித்தவியல்பாருமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகைநல்லகாதிரதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படிமயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (கூ)

பன்முகச்சமயநெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும்வாததர்க்கமிடு
படிநிருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர்வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்

தனியிருப்பவட நீழலூடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்க்கட்கு
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவருளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பாலுவாய்த்
தென்முகத்தின்முகமாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
றெரிவதற்சரியபிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௰)

ஆகாரபுவனம்சிதம்பரரகசியம்.

எண்சீர்விருத்தம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேசாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (க)

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனனிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்

சனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (௨)

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்துப்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாநிட்டே. (௩)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணாதரற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றண்ணருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. (௫)

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி

னென்றுவித்திராவிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திரண்டுமாகி
யின்றுவிளைவுமாய்மேலுமான
வெற்றையேயெம்மானேயென்றென்றேத்திக்
கன்றுமிக்கதீனர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கருங்கருணைவெள்ளமே. (௧)

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்தனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும் [மே,
விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கே

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்சனவினைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மருவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிக்கக்
கண்ணகன்ஞாலமதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்டியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றே
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். (௨)

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
தெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயநுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதாய்ந்து

மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
    யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (௯)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
    யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
    பண்புறவுஞ்சோபானபக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷைசோதிடாதி
    மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னிமிசைவைத்துராசாங்கத்தி
    லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ. (௧௦)

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
    றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
    வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
    மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
    தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். (௧௧)

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
    சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானொன்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
    பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
    வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
    கண்டவுடனுணர்த்துங்காண்டலாகும். (௧௨)

காண்டற்பெறப்புறத்திலுள்ளபடியேயுள்ளுங்
    காட்டிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளோதீ

நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
    நிறைபூரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
    விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
    பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. (கஈ)

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
    வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
    யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்கிநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
    மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து
    பதிந்ததென்கொனெனுமப்பான்மையென்கொல்.

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
    நலிந்தவுடன்சகமாயைநானாவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
    சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ரூனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
    முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரென்று
    மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமதென்றும். (சரு)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
    மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
    மதைவிளக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைப்பலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
    சாதகரொன்றும்மதற்குச்சாட்சியாகக்

கலைபோவாரெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலையெண்ணிக்காணும்போதும். ()

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டிக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
விண்ணிணிக்கர்ப்பூரமலைபடிப்பட்ட
வித்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
ஊணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையிர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து. ()

வத்துவுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேவைத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யுடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம். (சஅ)

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றன்னருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. (சகூ)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானதானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்புஷ்பக்கேதான்

சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. (௨0)

இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயான்றானென்னத்
தோன்றாதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. (௨௧)

தானானதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்றா
ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும். (௨௨)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரொன்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த

சதிகன்மிகொள்ளவுங்கண்ணருள்கூறிக்
சதியன்றியுமென்கேள்வந்தருமைப்பரமோன். (உசு)

பாராதியின்னமுனைத்துதியாச்சிந்தை
பரிபட்டவெழுந்திப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென்ப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெதிரேயோவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாயேயெல்லாமன்றறியாவண்ணம்
புலன்களைப்போனெருஞ்சம்புலம்பியுள்ளே
நாணமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன்.

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ணை
மனைந்துசுகம்பெற்றவன்பரையோவென்னைத்
தியவொழிக்கவபத்துஞ்செல்வச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலையுன்சருகாதியருந்தக்காணுங்
கடன்மலைவெக்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்குறும்பம்போற்றிடத்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே. (உஅ)

நேரோதானிரவுபகல்கோடாவண்ணை
சித்தம்வரவுங்கலையிக்கிலைக்கேகைவைத்தா
ராயெங்கள்பெருமையென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாற்றேநீயாரோதான்
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றூரானமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாத்தியமென்னேசுருதிச்சாற்றுமென்பேன். (உகூ)

சுருதியிவின்னேசிபெத்துமாகிக்
கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக

வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன்முடிவிலெல்லாமயக்குமாக்கே
ளரியவறிவுடைச்சேடனீற்றிலில்லாமை
சொல்லாளேசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலவிவருக்குமுன்மையாமுன்
றுலாயன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். ()

உலாயிறந்தபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கலையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியாரோவென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறையவண்டினங்காளோதிமங்காள்சு
மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவாயேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். ()

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போறன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுக்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கிடமுன்னிவருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றோவன்றுதானே
யானெனன்றும்மெனக்கேயானவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருளாற்பேசிற்றன்றே. (உகூ)

அன்றுமுதலின்றைவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதினையாலழிந்ததல்லா
லின்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றுமனக்கவலைகெடப்புலையனேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித்துணையேதுது

சென்றிடவேபொருளனைத்துந்தாவவொய்ந்து
சிவனெப்பாலென்றவருட்செல்வத்தேவே. (௬௦)

தேவர்தொழுந்தாதுர்த்தேவேயென்பேன்
திருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவெள்ளக்குடனேவைத்த
வரதேசம்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவலகில்வளரருணகிரியமற்றைப்
புண்ணியர்காளேரென்பேன்புலையோன்றில்லை
வெளியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
னேதுரிடதுயர்கெடவேயுனைக்குமுன்னே. (௬௧)

ஓதரியசுகர்போலவேனெனென்னை
லொருவரிலேயோவெனவுமுறைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாடியிற்பெரியமோன
நாதநிருதரமுலகம்பார்க்கவிச்சை
நண்ணுதேனென்றேனறுவாகிக்
காதன்மிருமணியிழையாயொனவாடிற்றேன்
கருத்தறிந்துபுரப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும். ()

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாதி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. (௬௩)

தேன்முகம்.

அறுசீர்விருத்தம்.

தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னூட்டியவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும்.(க)

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தைவிதிப்படிபுரந்தானத்தைக்
காண்டகவழித்தான்முக்கட்கடவுடானினையவாற்று
லாண்டவனெவனோவென்னவறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய். (உ)

கண்டனவல்லவென்றேகழித்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பறந்தனமாயையோடே
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றான்யாவன். (௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசிவிரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (௪)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவரதமோடபயக்கைகண்
முறைமையினோங்கநாதமுரசெனக்கறங்கவெங்குங்
குறைவிலாவணநிறைந்துகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்குமிதயசம்மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானுநாமென்னவந்துநிற்கும். (௬)

நானெனநிற்குஞானஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான்
றேனெனருசிக்குமன்பாற்சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வளைவதின்றே. (௭)

இன்றெனவிருப்போமென்னினென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
நன்றொடுதீதுமன்றிநாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தத்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
றென்றொருவரைநான்கேட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (௮)

இல்லையென்றிடினிப்பூமியிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாகனன்சொலுநெறிக்குவீணிற்
றொல்லையேனுகமாதிதொடுப்பதேன்மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந்திருமினென்னவுறவுசெய்திடுவனந்தோ. (௯)

அந்தணர்நால்வர்காணவருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானென்றியம்பினனெமைப்படைத்த
தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந்தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சித்திமுத்திபடைக்கநின்னருள்பாலிப்பாய். (௧௦)

பன்மாலை.

எண்சீர்விருத்தம்.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரொட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (உ)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ங)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே. (ச)

நானுனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி

யூனாருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாவுள்ளேனாவைத்தா
யாணாமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே. (ரு)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வயிராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனாடுதழைதின்றாற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (சு)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்
றுன்னேன்பன்னாளுலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணாநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கணாகனமேசோதிக்குன்றே. (எ)

மூன்றாதமூவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றாயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநாய்வர்க்

கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
    மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
    தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
    கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றாற்கட்டி
    வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
    வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. (௯)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
    வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
    றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
    றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
    மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (௧0)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்போநளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாமனிற்கினகமென்பார்
    நிற்குமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்பவருள்வடிவானதுமேற்
    றட்டியெழுந்திருக்குமின்பதன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்தவின்பமெனுநிலயம்
    பெற்றாரோபிறவாமைபெற்றார்மற்றுந்தான்

மனையென்றுமகவென்றுஞ்சுற்றமென்றுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமன்னொருசொற்கொண்டே.()

ஒருமொழியேபலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த [ந்த
வொருமொழியேமலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழி
குருமொழியேமலையிலக்குமற்றைமொழியெல்லாங்
கோடின்றிவட்டாடல்கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லைமொழிக்குமொழிருசிக்கக்
கரும்பனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லையுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப்பொற்பொதுவாய்நில்லை. (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலையென்றெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யன்றேநிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயேன்படித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றேகண்டனையுமன்று
சொல்லாலேபயனில்லைசொன்முடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற்றொட்டதுபற்றுநில்
லெல்லாருமறிந்திடவேவாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமென்றறிந்தே. (ங)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்துமடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டாயிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலேயஞ்சாதேநிராசை
மன்னிடமேயிடமந்தமாநிலத்தேபொருளுந்
திடம்பெறவேநிற்கினெல்லாவுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர்சனகன்முதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானையென்னவுநீபாசக்
கட்டானநிகளபந்தக்கட்டவிழ்ப்பாரோ. (ச)

பாராதியண்டமெலாம்படர்கானற்சலம்போற்
பார்த்தனையேமுடிவினின்றுபாரொதுங்காணின்ற

தாராலுமறியாதசத்தன்றேவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்துமதுவாவகண்டாய்
பூராயமாகவுநீமற்றென்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றையுநீமுன்னிலையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றென்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கியின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்துவிள்ளவும்வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக்
கும்பிட்டுச்சகம்பொயெனத்தம்பட்டமடியே. (௬)

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேற்கொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொருகுறையுமில்லையெடுத்த
கோலமெல்லாநன்றுகுங்குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போலவருளுதயம்பெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந்தந்தாலுங்களியாப்
பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணம்வருமே. (௭)

வரும்போமென்பனவுமின்றியென்றுமொருபடித்தாய்
வானுதித்தத்துவத்தைவளைந்தருந்திவெளியா
யிரும்போகல்லோமரமோவென்னுநெஞ்சைக்கனன்மே
லிட்டமெழுகாவுருக்குமின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசீனிச்சருக்கரையோதேனோ
கனியமிர்தோவென்ருசிக்குங்கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா

ரரும்போகன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி
யறிவாளோவபக்குவர்க்கோவநலந்தான்விளங்கும். ()

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
தன்மையினாற்படைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனாகவொருமுதலிங்குண்டெனவும்யூகங்
கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானாகவம்முதலேசிற்குநிலைநம்மான்
மதிப்பரிதாமெனமோனம்வைத்ததுமுன்மனமே
யானாலுமனஞ்சடமென்றழுங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவாமருளிலதொன்றிலையே. (௯)

பொன்னைமாதரை.

கலிவிருத்தம்.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (௧)

நன்னதென்றுனைசாற்றுவனெலா
ரின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனாவியே. (௨)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிக் கின்னருட்
சீலமின்றித் திரியல் விழைப்பதோ
ஞாலமுன்கிடமிர்த் துருவாய்வந்த
காலமெய்ஞ்ஞானக் கதிநிலைகாண்பதே. (௨)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகல் வேனையுமே
சேணும்பாருந் திரியவர் காண்பதோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும் பால்வளையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணர்கவே. (௩)

நிற்குநன்னிலை நிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றி மனிதரன்றேலையா
தர்க்குணக்கடற் சோங்கன்னடாவியேற்
கெற்குணங்கண்டென் பெயர்சொல்லவே. (௪)

சொல்லியுள்ளித் துக்கத்தலாவரு
சொல்லியுள்ளிமெலியக் குலைவுத்திலேன்
வல்லிநீயென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாயிக் கருயிர்நடக்கையே. (௫)

தைகயுமெய்யுங் கருத்துக்கிசைபவே
வையகத்தற்றசையினியல்போ
பொய்யனென்கிற்றைப் பொய்கெடப்புரான
மெய்யதாயின்பமென்று விளைவதே. (௬)

என்றுமுள்ளபிதய வெளிக்குளே
அன்றலைத்தனைவியருட் சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக் கென்னைசேர்மையா
நன்றுநீதநலைக் குநடுவதே. (௭)

வைத்தநேசம் வருந்தவருந்தியிப்
பித்தனானருள் பெற்றுய்ந்திடப்பெறேன்

சிந்தமோனவின்பமயமாக்கும்
வைத்தமெய்யருட்செம்பொற்சோதியே. (௧௦)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனிலென்சொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையமின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. (௧௨)

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லென்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமண்பொயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (௧௩)

இல்லையுண்டென்றவர்பக்கமாயிருந்
தொல்லைவாதியாதொழும்பன்யான்
செல்லவேயொருதிக்கதியேயெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (௧௪)

வேண்டுஞ்சீருன்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டினன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. (௧௫)

எனக்குநீயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவொவ்வியாதென்றனெஞ்சமே. (௧௬)

நெஞ்சகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்செவேநின்றசிற்சுகவாரியே. (கஎ)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயன்று
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேனெனையாண்டவொருவனே. (கஅ)

ஒருவனென்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிறே
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. (ககூ)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெய்ப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (உ௦)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றதொழும்பனையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. (உக)

சோதியேசுட்டோசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. (உஉ)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனென னு
மீனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. (உ௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துசண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. (உ௪)

அன்னையப்பனென்றுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுட்டொணத்தக்கதே. (உ௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தனற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்ருய்நிறைவானதே. (உ௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. (உ௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கிலேனுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. (உ௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. (உ௯)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினே
யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. (௬0)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௬௧)

எங்ஙனேயுய்யயானென்னதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. (௬௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௬௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ
நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. (௬௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. (௬௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி

நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. (கசு)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சிரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. (கஎ)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கனாக்கக்கடவதே. (கஅ)

கனாயிலின்பக்கடலமுதேயிது
வனாயினுனைவந்துகலந்திலே
னுனாயிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தனாயிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. (கக)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூனைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. (சo)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினுலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினுலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வுண்ணமாகமனுலயம்வாய்க்குமே. (சக)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்துவெளிவெள்ளமே. (சஉ)

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றுற்
சேயதாமிந்தச்சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (சங)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபெருனையொன்றுவவையனே. (சச)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வம்
கையினுற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனுகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனுமுனக்கேவெளியாகுமே. (சரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னை நான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே. (சசு)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. (சஎ)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. (சஅ)

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ

வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணாதனிருக்கவே. (சகூ)

நாதகீதனென்றுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. (ருo)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரொலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (ருக)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (ருஉ)

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றெனைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. (ருங)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. (ருச)

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. (ருரு)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமெனபிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (௫௬)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணனந்தமூர்த்தியே. (௫௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னனந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினாற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்திச்
சுகத்தினான்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (௬௦)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்திருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்

படியிலேழைமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதியெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. (௬௪)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (௬௬)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரோமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. (௬௮)

எங்குமென்னையிகழுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றறா
லங்கணாவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. (௭௦)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (௭௧)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. (௭௨)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே. (௭௩)

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (௭௪)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை

யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நாஞ்செழுந்தெய்வமே. (எரு)

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
சைவமென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வமென்பதும்யானுணர்ந்தேனற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
னுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே
மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. (எஅ)

ஆ ர ண ம்.

எ ழு சீ ர் வி ரு த் த ம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளுங்,காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. (க)

இட்டமொருமடவாளுலகனைக்கிந்திட்டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்,தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மைதன்னையுமொழித்துவின்னெனவே, படருறுசோதிக் கருணையங்கடலே பாயிருட்

படுகரிற்கிடக்கக், கடனதோ நினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்க வர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. (௨)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து மண்ணையும்விண்ணை யுந்தெரியா, தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கையான ந்தமாகவேயலந்தேன், களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்கா ட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ, ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினின டிக்குமுண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென் றுலப்பிலாவானந்த மான, வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலேவெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே,கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பேகரு வெனக்கிடந்தபாழ்மாயப், பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற் றிப்பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருள்பழுத் துச், சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமேசோதியேதொண்டனே னின்னை, யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொருமலிருந்தனு மென்கணிலிருட்டைக், கரந்துநின்சண்ணுற்றுயில்பெறல்வே ண்டிக்கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்காரணங்கண்டு சும்மாதான், வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெருவண்ணம் வருந்தி னேன்மதியின்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா டுணர்பவர் யாவருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்,பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவேபோற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு மறிந்திடினிர்க்குணநி றைவு, முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற்சுக மனமாயைக்,குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்குணமெனப்பு ன்னகைகாட்டிப், படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமெ ன்செய்தேன்பரனே. (௭)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம், புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்பொருந்துவேனஃதொருகாலம், பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்பித்தனேனன்னிலைபெறநின், றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

ஒருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக் கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்,கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட, திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ் சேருமோவாவலோமெத்த, வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமயமளவிடாவானந்தவடிவே. (கூ)

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவணுகாமார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்மோனமல்லால்வழியுண்டோ, படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்தபசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா, லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசேயன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (கO)

சொல்லற்கரிய.

அறுசீர்விருத்தம்.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன், கல்விற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு,"மல்லிற்கரியவந்தகனூர்க்காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (ரு)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்றும, லன்
பிற்கனாந்துகனாந் துருகியண்ணுவரசேயெனக்கூவிப், பின்புற்
றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித், துன்ப
க்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே.()

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூ
த்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமையவளாயென்றாய்கண்ணுக்கினி
யானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ, ய
ழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (கு)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்[யே.
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறு

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைகுடும்பக்கூத்துட்டுளைந்தது
மாறுநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை [னே.
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வா

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல [த்
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனை
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்
நானேதென்றிங்கறியேனேநம்பினேன்கண்டருள்வாயே.[தை

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணுக்கள்வனுநீ, பண்
டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ, யெண்டோ

ண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (கூ)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலசவியப்பனைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொப்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்வேன். (க0)

வம்பனேன்.

வம்பனேன்களங்கண்டுமென்னருள்வெள்ளராய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென்றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே.

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக்கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித்துளைந்துநான்றேன்றுவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோனவொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (உ)

இருநிலமாதிநாதமீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூயபேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக்கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. ()

வஞ்சனையழுக்காறுதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மேனெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமன்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநாளெந்தநாளோ

மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமாதவர்க்கிரண்டற்றேருங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (ரு)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஊழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே. (சு)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீராநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லலுற்றேனே. (எ)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பால்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினானே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே. ()

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்பின்றி
நணிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (க0)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறேனாகு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளங்

கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயசப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பிதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே.(௨)

எழுசீர்விருத்தம்.

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தை யநின்சரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கே யபயமெ ன்றஞ்சலிசெய்துள், ளுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவை யொத்துநானசைவறநிற்பத், தொடர்ந்துநீயெனையாட்கொள் ளுநாளென்றோசோதியேயாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம்யாவுமற்றகம்புறநிறை ந்த, சோதியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்றொண்டனே ன் சுகத்திலேயிருக்கப், போதியாவண்ணங் கைவிடன்முறை யோபுன்மையேனென்செய்கேன்மனமோ,வாதியாநின்றதன் றியும்புலன்சேர்வாயிலோதீயினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்தெனையீர்த் துவெங்காமத், தீயிலேவெதுப்பி யுயிரொடுந்தின்னச் சிந்தை நைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட் டேன்றுயினுங்கருணையாமன்று, ளுபகமாகியொளிவிடுமணி யேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடு நாட்டமேநாட்டத் துணிறைந்த,வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்குமார்க்கமேம ருளர்தாமறியா, மோனமேமுதலேமுத்திநல்வித்தேமுடிவிலா வின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேநின்னைநானினைந்தேன்ற மியனேன்றனைமறப்பதற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும் வந்துநின்னன்பர்தம்பணியா, மறந்துகிடைக்கினன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினிமித்தந், துறவ்துவேண்டுமௌனியாயெனக்குத்தூயநல்லருடரினின்னம், பிறவியும்வேண்டும்யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையேயானந்தக்கடலேஞாதுருஞானஞேயச,எற்றவர்க்கருதநட்புடைக்கலப்பேயனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டுமன்புடைச்சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவானமேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத்துரந்திடுமதியேதுன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரம்யானே. (௯)

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத்தன்னவனாக்கவுந்தகுங்காண், வானெனவயங்கியொன்றிரண்டென்னுமார்க்கமாநெறிதந்துமாருத், தேனெனருசித்துளன்பனைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. (௧௦)

தன்னையொருவர்.

அறுசீர்விருத்தம்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந், துன்னர்க்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா, யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாயிறைவாவினியேனுநின், னைப்பெறுமாறெனக்கருளானிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளர், வினையைக்களைக்கும்பரமவின்ப வெள்ளப்பெருக்கேநினதரு ளால், மனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாடுவீட்டென்றிடுமயக்கந், தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. ()

வரும்போமென்னுமிருநிலைமைமன்றொருதன்மைத்தா கிக்,கரும்போதேனேமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்து நலந், தரும்பேரின்பப்பொருளேநின்றன்னைநினைந்துநெக்கு ருகே, விரும்போகல்லோமாமோவென்னிதயமியாதென்றறி யேனே. (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினாற், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச்,செ றியும்பொருணீநின்னையன்றிச்செறியாப்பொருணன்பெறும் பேற்றை, நெறிநின்றொழுகவிசாரித்தானினைக்கோவில்லையெ னக்காமே. (௪)

ஏனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்த விடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநி லைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாரா தையநின்னருளோ,தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியே னெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலு டையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடு நன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்கு ன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந் தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முய ங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வைநிலையென்றுணர்ந்தேநிற் கின்றே, னெந்தப் படியுன் னருள்வாக்கு மெனக்கெப்படிநீ

யருள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப் பூவையனைப் பொருளென்றெண்ணுமொருபாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியை யென்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந்தித்தித்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்களறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோயாவிக்குரியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா [மே.
மூராலொருநாட்கையுணவேற்றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடு

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுநினவென்றீந்தவண்ண, மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய்நில்லாதழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென் மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னோ, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதனேனந்தனிமுதலே. (௧௦)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழுத்தபராபரமே நிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (௧)

இரப்பானங்கொருவனவன்வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவேசற்றேதான், புரப்பான்றனருணாடியிருப்பதுபோலெங்குநிறைபொருளேகேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான்

வேண்டுவகேட்டிரங்கெனவேமௌனத்தோடுந், தரப்பான்
மையருணிறைவிலிருப்பதுவோபராபரமேசகசநிட்டை. (உ)

கலிவிருத்தம்.

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (ங)

அறுசீர்விருத்தம்.

நின்னெஞ்சநினைப்பொழியாதறிவிலிநான்ஞானமெனுந்
தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல் லுரைத்தனை
யேயதனையுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமர
நெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது
மண்ணாங்கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (ச)

கலிவிருத்தம்.

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற்குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்
விடுக்கின்றோர்கள்பாற்பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே [கம்
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
ஸெடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி. (சா)

எண்சீர்விருத்தம்.

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனையுழலவிட்டனையேயு
டையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையு மிருத்திவை
ப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைந்தொடிக
ண்ணிணைதேக்கநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினை
தீர்க்கத்துசங்கட்டுமப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

அறுசீர்விருத்தம்.

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பலகாலுநெஞ்சேநான் மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றுய்ச்சூட்டாதேசரணன்போந்த, வந்நிலையேநிலையந்நிலையிலேசித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று,நன்னிலையீதன்றியிலைசுகமென்றேசுகர்முதலோர்நாடினாரே. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமலியானெனும்பேயகந்தையோடு,மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமின்னம்வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவணந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத்தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே. ()

காதிலோலையைவளைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேல்கருநீலப், போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெட்போதுமேதளராமன்,மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே.

எண்சீர்விருத்தம்.

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாதவாருயிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானாற், கண்டவரார்கேட்டவராருன்றனுன்னைக்காண்பதல்லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ, வன்டுளபமணிமார்பன்புதல்வனோடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபுரத்தினிறைதாந்தமௌனபோதாந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (கஉ)

அறுசீர்விருத்தம்.

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப், பிறியற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே.

உரையுணர்விறந்துதம்மையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறாப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநின்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே. (௧௪)

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (௧௫)

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோபோக்கினேன்வீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்தவண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (௧௬)

கலிநிலைத்துறை.

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைபொய்யிருளாந்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டைவஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (௧௭)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (௧௮)

மின்னைப்போன் றனவுலகமென் றறிந்துமெய்ப்பொருளை
முன்னைப்போன்றற்பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டின்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றனவேழையனாயினிக்கெடவோ. (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாகத்தற்பரசி
ஞாயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றே
யேயுமேனென்றிருவேடவினைத்தாமலாயிருந்தே
னுயவேனெனையாளுடைமுக்கணாயகனே. (௨०)

அறுசீர்விருத்தம்.

காந்தமலைதெய்திற்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமாந்தக்காந்
தத்தொன்று, தேய்ந்தவிடமெங்கேதானென்கேதான்கலிப்புற
வுமிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளைப்பற்றுபொரு
ளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெ
னிற்பேசாமனின்றநிலைவாய்க்குமன்றே. (௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரொர்விழிகதவுபோற்கயிலைச்
சொற்பனத்திலுஞ்சோர்விலாதிருந்தான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறென்கொலியவோ. (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழிவிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுன்றோவுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னெந்தவாறுகள்டிராங்கவுமிலைகற்றறிலா
செந்தவாறினித்தற்பராவுய்குவேனறை. (௨௩)

எண்சீர்விருத்தம்.

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந்தொடரவொ
ண்ணுதவருணிலைத்தொடர்ந்ததாகு, நல்லார்கள்ளயக்
கே யிருக்கவைத்தாய் நல்லார்நெஞ்சத் தல்லவுமாரணுகுவே

றோ, வில்லாளியாயுலகோடுயினையீன்றிட்டெண்ணரியயோகி
னுக்குமிவனேயென்னக், கல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக
கற்பகமேபராபரமேகைலைவாழ்வே. (உச)

சாக்கிரமாறுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவசனாதி
வாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பா
னைந்துநிலவுங்கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில் வாயுபத்து
மடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனே
கூடாறுவல்லவிருபத்தைந்தானுண்ணியோரே. (உரு)

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ்சொல்லரியபுருட
னுடன்மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடு
மன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திமூலந்தன்னிற்
றுரியாதீதமதனிடையேபுருடனொன்றியமருஞானம், பழுத்
திடும்பக்குவராறிவரவத்தையைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கு
ம்பரிசுதானே. (உசா)

கலிநிலைத்துறை.

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானம்போற்புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைகாத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உஎ)

வாதனைப்பழக்கத்தினன்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுனையுனைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றெளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (உகூ)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩0)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோசொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். (௩க)

அறுசீர்விருத்தம்.

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா,
தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமியனேற்கு,
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான் முளைத்து
த்தோன்றி, மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனே
வஞ்சனேனே. (௩உ)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலரோனப்பேரறிவாகிக்
கற்றரும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். (௩௪)

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனல்வழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ. (௩ரு)

அறுசீர்விருத்தம்.

அருள்வடிவெழுமூர்த்தமனைவைக்கொண்டெசோபானமென்றோ
கருவிசொல்லியுணர்ந்துநேரெழுந்தெய்வமெய்யாமென்றோ
மருவொணாக்கெல்லாமுன்பின்னாகுதெறிக்கிடையழக்குத் [தனே.
தெருள்ளமுன்னிலையாமுன்னைச்சேர்த்தியயாள்ளென்றோ

எத்தனைப்பிறப்போவெடுத்தனையிறப்போவெண்ணியவெழ்த்திரு
வாரமைத்த, தந்தனைவெல்லசரிக்கசியதினையைதியிலிருதி
யிவெனக்கிதோ, சித்தருமவாக்குக்கெதவுமினிமேசென்மழுயி
னியெருமாத்து, வைத்திடுஞ்சென்னைநின்னடிக்குடியாமரை
முடியிருந்தவான்பொருளே. (கள)

எழுசீர்விருத்தம்.

வான்பொருளாகியென்றுநீயிருப்பைத்தெரிந்தகொடுத்து
சியாசை, தென்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன் முன்னையிரு
வினைதாதனையன்றோ. நின்பொருளனைபிர்தபேனின்னைக்கி
க்கைகிற்பாவினைசெய்பு, என்பொருளானேனல்லனல்லாதே
னாவிறந்திருப்பதுநாட்டம். (கஅ)

நாட்டமூன்றுடையசெக்கிறமணியே சபேயுறாயவிஸ
க்கெதேசாட்டமில்லுணர்தேசர்க்கெளியுயிர்க்குணமெகோதிலா
வயிர்தமேகின்னை, வாட்டமினெஞ்சக் கின்னமைசேர்த்து
வாய்மைத்தருந்திறனுங்கெ, பாட்டளி நறவுமுண்டயர்ந்தது
போற்பதுற்றயர்த்திருப்பதெக்காலோ. (க௯)

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன்
பேயென்றியாய், தன்னைன்றுகண்டேதன்கண்ட மிர்தென்னைக்கல
க்கெதினமேவிடக்கரவெ, மன்னியவுறவெயுன்னைநான்பிரியா
வண்ணமென்பொருதக்கருளி, தன்ன தயவுடிப்பதென்னுளநெ
க்கிடப்பத்தனையருள்வதமறுவேயென்பெம். (உ0)

எனக்கெனச்செயல்.

கலி விருத் தம்.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருவின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்தழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரான்
நினைத்தெப்படிவைப்படியருளுதவிதம். (௧)

உனையறிந்தெனதின்செயலோவெனவுணர்ந்தோர்க்
கனவிலானந்தமளித்தலையறிவிலாப்புன்மைக்
கனவுநாவிலேனர்நினைவணமயக்கத்தலைகருக்குத்
தனருந்தன்மையிங்காரோநிம்பகருவென்றக்கோம். (௨)

என்னைத்தானின்னையுன்னவென்றறிகிலேனது
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிந்தேயுற்றக்கோம்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகாரோவெனவாழ்த்துவர்செறிபால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னுயிரினைக்கன்புதாவிட்டிங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையிதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுல்லியவெல்லாரும்புகவ
நாதத்தற்பரானேசவாருங்குருவேனவிலாய். (௪)

வேதமெய்த்தலையத்தனிலெரித்திடும்விளக்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாதத்தற்பரசிற்பரவதவமானந்தக்கு
பேதிக்குணநிலையன்றியொன்றுமாவிலேமேல். (௫)

ஒநிறகடாப்பலவவுமாமாக்கத்தெறிக்காத்
செறியுஞ்செய்யவழுக்குடைனவாகவுஞ்செறிப்பா

தெரியுந்தன்மையிங்காருணையறிவினாலறிந்தோர்
பிரியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுதி
யருளெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவமெனக்கிந்தவண்ணமேயமைத்தாய். (௭)

இணைமதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிற்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

இன்னன்முக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெனாலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன்.()

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திற்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௧௦)

ஐயன்றண்ணருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனன்மெத்த
நொய்யநுண்ணியவறிவிலனென்றைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய்.()

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின்றிடும்மறிஞவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௧௨)

தனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (கங)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினையிழைத்தநாளென்று
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (கச)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றுயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (கஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
ஞடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயென்னினிச்செய்வேன். (கஅ)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனளையா

ஞாளிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன். (௧௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனநாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய். (௨0)

வேதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனுபாதினும்மிச்சைமேற்றோன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௧)

தெளிவொடுகையோவறிகிலானறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கிணையென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ளெண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாணுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுவுள்ளனபூதமுமாறுப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய். (௨௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஆய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற்
றோய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோய். ()

தக்கநின்னருட்கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னெக்கருய்தந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்தேன்.

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேதரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடுத்துவத்திரையெறிகடலெனுநலத்தோய். (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரொந்தைநின்னடியர்யால்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமுதரு
னற்றிருந்திடத்தொழில்செய்வான்றனைநிகரானேன். (உஅ)

மண்டலத்தின்.

அறுசீர்விருத்தம்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை யகோவெனவும்வாரணுதி, யண்டமவையடுக்கடுக்காயந்தரத்தினிறுத்துமவதானம்போல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைத தன்னருள்வெளியிலிலகவைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புதத் தையெவராலுநிச்சயிக்கக்கூடாவொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமௌனநியாயத்தைநிறைநிறைவைத்தன்னை, யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயசலமாகி, யென்றுமுள்ளவின்பத்தைத்தண்ணென்றசாந்தபதவியற்கைதன்னை. (உ)

பரமுன்னுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச்
சுகமாகிப்பாலம்பசாசுதியதாயாரம்பத்தன்மையாய் [லமாகி
கிதமியாவுங்கடந்தவித்தையெனும்பிரமைக்கிண்டெழுந்துவிம
லதுமாறுங்காருணியானந்தசாகரத்தைமௌனவாழ்க்கை. (௩)

வாழ்வனைத்துந்தவின்பமாகடலைநல்லமிர்தைமணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென்றனைத்திருந்தத்துவத்தை
யத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளியையொளி
பரந்தபரவெளியையின்பச்சுகத்தைமாறு, வேறுலகருஞ்சலி
ந்தென்றுங்காணேயாவென்றுமாமியற்கைதன்னை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்
தைத்தோக, மின்னைநிகர்த்திடவழியாய்ச்சொரூபானந்தச்சுட
ரைவேதாந்தி, யென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடை
யவிடையறாத, பொன்னைவிரித்திடும்முலகத்தும்பருமிம்பரும்
பரவும்புனிதமெய்யை. (௫)

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பாச
சாலம், விரவிநின்றவிசித்திரத்தையையபதத்தினிதிருந்தவி
வேகந்தன்னை, யிரவுபகலினைப்புமறப்பெனுந்தொந்தமறியார்
களிதயம்வேரச், சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காத
சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவிதவநுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னம
றியேமென்று, நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குணத்தைத் த
ன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்
தாமாகவெந்நாளும்வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாறுவெளி
யைத்தன்மயமாமானந்தத்தெய்வந்தன்னை. (௭)

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியா
கப், பொன்னிலேபணிபோலுமாயைதருமனமேயுன்புணைகழ
ந்தா, யென்னிலேயான்பிழைப்பேனெனக்கினியாருன்

போல்வாரில்லையில்லை, யுன்னிலோதிருவருளுக் கோப்பாவா
யென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழித்து
தள்ளற், கறவுமரிதரிதன்றேவிசுபாமுமுன்னையன்றியாவது
ண்டோ, வறிதிலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவு
ம்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்ம
மதேயத்தினின் செல்லல்வேண்டும். (கூ)

வேண்டியநாளென்றோடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவி
சாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூரணமா
வணக்கஞ்செய்வே,னுண்டகுருமௌனிதன்றால்யானெனதற்
றவனருளானவேன்பூவிற்,காண்டகவென்சித்திமுத்தியெனக்
குண்டாமுன்றலென்கவலைதீர்வேன். (க0)

தீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ [மோ
காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவேனு முனக்குவமை காட்டப்போ
பாராதியாகவெழுமண்டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ.(கக)

பாயப்புலி.

கட்டளைக்கலித்துறை

பாயப்புலிமுன்மான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனைவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்தபரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிநீதொன்னெஞ்சகமாங்

கற்பரந்தாங்குகளாந்திடவாளுத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெய்ததே. (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றோபுலியூரத்தனே. (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே.(௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினோர்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணாதுவெட்டவெறுவெளியே.()

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ளொளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குளாகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே.

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாகிநான்முத்தக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றதன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றேவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே. (க௦)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (கக)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (கஉ)

எண்ணாததெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்றுனைமுக்கட்கருணைப்பிரான்
றண்ணார்கருணைமவுனத்தினான்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கங)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னறிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (க௪)

தானந்தவுஞ்சற்றுமில்லாததானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிட்சுற்றுமோனமுமாய்

தீனன்றனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கெள்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (கசு)

இடம்பெறுவீடுமின்னார்செய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (கஎ)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே.()

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்றாலிதனைவிடப்படுமோ
கையான்மவுனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (ககூ)

ஆராவமுதெனமோனம்வகுத்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (உ௦)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனவன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (உ௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொ
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ [ண்ட
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளஞானமவுனசதானந்தமாகடலே. (உ௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்தவருண்மவுன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கூடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமெண்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உ௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதன்மூன்றுமௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. (உ௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. ()

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென்

ஞற்கண்டதன்றமவுனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. (உஅ)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானும்பகலானும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (உகூ)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லானிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩0)

எல்லாமுதவமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩க)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குளாகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௩உ)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளொழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
லிழுக்காருமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தரொடுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரோ. (௩ச)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கன்னெஞ்சமே. ()

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
யெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௯௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொப்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௯௭)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௯௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றாடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. ()

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநின்கையினிலொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. ()

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகின்றவன்னை

வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்றுடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையையல்லாற்கதிவேறில்லையே.(சக)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்காண்
பின்மயமானசகம்யாதுணாத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று [னக்
சொல்லுஞ்சொல்லின்னந் தெரிந்ததின்றே துதிப்பார்கண்ம
கல்லுங்கரைக்குமவுனவுளதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே. ()

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
யில்லாயுன்றோற்றமியேற்குக்கதியுண்டிந்நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந் [னே.
தெளியேன் றெளிந்தவரைப் போற்றிடே னென்ன செய்குவ

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்நாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (சள)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியங்கத்துறையிதனு
ளூட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்ருட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையேயென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணனந்தந்தோய்குவனே. (சகூ)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்துக்க
ட்டிங், காராயடிக்கடிசுற்றுகின்ருயுன்னவலமதிக், கோராயி
ரம்புத்திசொன்னுலுமோர்கிலேயோகெடுவாய், பாராயுனைக்
கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (ருo)

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருளுடிக்கொள்ளே. (ருக)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாமுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள்ளுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (ருஉ)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யர்தந்நட்பைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (ருங)

அளியுங்கனியொத்தருவினையாலுெந்தயர்வுறுவேன்
தெளியும்படிக்கிப்பரிபாகசாலமுஞ்சித்திக்குமோ

வொளியுங்கருணையுமாருதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றுடும்விழுப்பொருளே. (ருச)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக்கன்புசற்று
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத் [ம்
தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே.(ருரு)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியனொமன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடரே. (ருசு)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னுங்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (ருஎ)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. ()

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தன்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரம்முன்னின்றுணர்த்தினையேமவுனவினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (ருகூ)

உடல் பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனனொருசொல்லேயுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (க)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாணிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (உ)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினுல்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ—வையாவே
மன்னுயிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்—வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுக்குச்சும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கேபோகவிட்டாய்—வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லனைப்போல்வாதாடினுயேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ. (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோசோரா—திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண். (௬)

கற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொல்லுவேன்—விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தானமதிலூறுமமிர்தம். (எ)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவற்பவநோய்மாறுமோ—நாட்டமுற்று

மெய்யானநிட்டையினைமேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம். (௮)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ—நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நீதியையோர்மனமேநீ. (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவேயேய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவுணரவந்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம். (௧௦)

ஆரணங்களாகமங்கள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னும்—காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (௧௧)

நேராய்மவுனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீராகெடுவீர்—தேரீர்
திரையுந்திரையுநதிச்சென்னியனைநாவாற்
சரையுங்கரையுமனக்கல். (௧௨)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ் [ன்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனான்—கற்பனையொ
றில்லாவிடத்தேயெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோர்கவி. (௧௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற்—றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேசெல்லுமிட்டமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி. (௧௪)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததொளைச்செவிகொண் — டல்லேறு
நெஞ்சனெனநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (கரு)

அப்பொருளுமான் மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றுஞ்சாதியினு — லெப்படியுந்
தெரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (கசா)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம — லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (களா)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான் — காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநான்டிமையாதலினுல்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீடூழிதாம்வாழ்க — வென்றென்றே
யிக்கணைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி. (ககூ)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரோநல்லவினத்தார் — கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரோகாண். (உ0)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப் [ன்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை — நண்ணிடவு

சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
நித்தனைக்குமாதரவுமில். (உக)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்குங்—குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (உஉ)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா—தருளொன்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும். (உ௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான்—மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (உ௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென்—னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை. (உ௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினன். (உ௬)

கீதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
நீதற்றகாயமுமச்செய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினேரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (உ௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலன்னவன்றானெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம். (உஅ)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண். (உகூ)

தொல்லைவினைக்கீடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனோ—வல்லவனா
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩O)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலாமூம்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை. (௩க)

நேசிக்குஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (௩உ)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக்—குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிட்டவேநாடுவரோமெய்யைப்—படபடென

வேண்டுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனா
னாண்டநீதானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னாநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுற்றிருந்தோமே—யன்னதனா
லானந்தந்தானேதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (௩௭)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன—வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராறாக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த—நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனாநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சே—பொல்லாத
தப்புவழியேநினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (௪0)

கொடுத்தேனையென்னைக்கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழிவாழ்ந்தே—யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன். (சக)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்குற்றவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றோற்பேசுமோவாய். (சஉ)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி. (சங)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்—தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவெளி. (சச)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே. (சரு)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யலைந்துழலுமடிமை—நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு. (சசா)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாஸ்தமுயல்வார்—பிறையணிந்த

மிக்ககயிலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (சஎ)

அங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்—மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (சஅ)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (சகூ)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (ரு௦)

தேகச்செயலுனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (ருக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா—தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (ருங)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (௫௪)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே—கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நேரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (௫௭)

ஓராமலேயொருகாலுன்னாமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫௮)

தானனதன்மைவந்துதாக்கினலவ்விடத்தே
வானதிமாயைவழங்காதோ—ஞானகே
ளுன்னுள்ளேதோன்றுவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு. (௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னமனிற்குநிலை
தன்னையருளென்றதருணத்தி—லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர். (சு0)

சொன்னவர்தாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமௌனன்—றன்னுள்
ளிருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (சுக)

இந்தநிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய்செகமனைத்தும்—வந்ததொடர்ப்
பாடுசெடவன்றேவோர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனூட்டும்வன். (சுஉ)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து—மவனேதா
மானவரோசொன்னலவரோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (சுங)

நாளவங்கள்போகாமனாடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்குங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
னூட்டானுனையமில்லையால். (சுச)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போலாய். (சுரு)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணாதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணாதேயானுன்பரம். (சுசு)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யணையாப் பொய்ந்நெஞ்
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ--வையமறத்[சே
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசார்ந்தனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றுமவுனபூமியினு
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (சுகூ)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினான்—சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றோய்ந்தானெஞ்சேயுன்னு
லில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனுன்காண். (எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்—றேனுந்து

சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எ௩)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினார்—பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது—வானாதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனனந்தமே. (எரு)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுயிர்பொருளுமொக்கத்—தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்னவிலிட்டா
னனியிரதமாறுதுநானுந்—தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
சற்றிலேனேதுங்கதி. (எஅ)

ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப்—போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி: (எகூ)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே—பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (அ०)

நான்றானெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்றனையே
வான்றானெனநிறையமாட்டாய்நீ—யூன்றாமல்
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுரு—மானமொடு
தாயெனவும்வந்தென்னைத்தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங்குரு. (அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்—சுத்தநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றேமேமோனக்கரு. (அங)

ஏ ச ற் ற வ ந் நி லை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசுத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுளாவாதனையானீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயமுந்தவாராயோ. (௪)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
ஆராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வாராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. (எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ

மருடீர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (கூ)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

அறுசீர்விருத்தம்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாவுயிர்க்கு
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை [யிரா
தேடும்பருவமிதுகண்டீர்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ. (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ. (ரு)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லை
யெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபி

னுங்குளறிநாளென்றுகூத்தாடமாயையை,விடுத்தவாறுங்கண் ணீரொடுகம்பலை விலகுமாறுமென் வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே.

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின் னூலிற்சொன்ன முறையியமாதிநான், றேயும்வண்ணமெனைக்காக்குங்காவலுந் தொழும்புகொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே, தாயுந்த ந்தையுமானேய்சிரகிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

கலிநிலைத்துறை.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிரு
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றமொன்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்கைகுவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற்
படமுடியாதென்னுவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாரழுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. (௪)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குநின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (௫)

விண்ணாறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப்பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலசாலு
முத்திநெறிவேண்டாத்மூடனேனாகெடுவேன்

சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார் நீபராபரமே. (கூ)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ [யெல்லாம்
தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேனின் றுன்மை
பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. (க0)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே. (க)

ஆக்குவை.

அறுசீர்விருத்தம்.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடிதனிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறே
சிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௨)

தீதெலாமொன்றாம்வன்மைசெறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபாதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௫)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௬)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன்பூரணானந்தவாழ்வே. (௭)

மலைவளர்காதலி.

பதினென்சீர்விருத்தம்.

பதியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படனொனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்றருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
ஙதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (க)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபெட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலேமலேவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலே
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநினே
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னேயேநின்னேயே
யெளியேன்மறந்துய்வனே
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலே
வளர்காதலிப்பெணுமையே. (௩)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலேவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையையேவிஞன்பாவிநான்
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்

துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றே
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாருரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (ச)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன்
னாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங்கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (ரு)

பாகமோபெறவுனைப்பாட்டவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்

பண்புமோசற்றுமிலைநியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப
தேகமோதிடமில்லைஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகுரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளுநிதியமோதேடவெனின்
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௬)

தூளேறுதூசுபோல்வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கிநாளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேறவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேறவுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோரூறுபோலவே
நானிலந்தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக்கனதந்தியுடன்வென்று
விரையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியேவிடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக்கிசைந்தமயிலே

வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (எ)

பூதமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனதுமௌனமந்த்ராதிக்ய
வித்தையைவியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகியமஹாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (அ)

அகிலாண்டநாயகி.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர்புகழவே

பேசைப்பெறுவதின்மொழ்வன்னி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரா
பாக்யமானசபயோகமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
பராயணஞ்செய்மதிநுகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொனன்னமே
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே. (௮)

பெரிய நாயகி.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்துபடி
கன்மப்புனற்குளூறக்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துளெனையிருத்திச்
சோற்றைச்சமைத்தீபந்தித்துவைக்கத்
துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தெள்ளபேதுபெற்றேனருட்
டோயநீபாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனனிப்பூமெனுநாமன்றுள்ளின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பருக்கருளியெனைப்பாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியசபிமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. (க)

தந்தைதாய்.

கண்ணி.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (௧)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென்னவைபோயென்னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (௨)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதனுன்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (௩)

கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுநீங்காக்
கருணையுநின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டா
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றே. (௪)

ஓவென்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். (௫)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம். (௬)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்

கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ. (எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறாதவரோகன்னெஞ்சமுடையராவார். (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (உ)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (௩)

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானு லு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (ச)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (ரு)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரிந்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண

மாராகமானலைந்தேனரசே நீதா
னாதிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (சு)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (எ)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டொன்மாடுபோலே. (அ)

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்கதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். (கூ)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (க0)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (கக)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைகாட்டென்றூற்

சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ. (க)

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயரற்றநேரோ
நின்றாயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாறிங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லானெறிவேறுண்டோ. (உ)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (ங)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (ச)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (ரு)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். (எ)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

நாட்பட்டகமலமன்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. (௯)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீயின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். (க0)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். (கக)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (கஉ)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவனார்காட்டாய்தேவே. (கங)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக

மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முனிந்தாலிப்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்கட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமமௌன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்காட்சியின்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. (கசு)

என்றுனைநீயன்றளம்பாவென்பதெல்லை
யினுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெனைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. (கஎ)

பொருந்துசகமினைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யன்றேபோதருபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். (கஅ)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயினிவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். (ககூ)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தக்கடலேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (உ0)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளெனக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுஞ்
சுகவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உங)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. (உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றேவன்றே
வகண்டநிலையாக்கியென்னையறிவாம்வண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உசு)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர்செயலிலையேயேழையேன்பான்

முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேனெந்தாய். (உஎ)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயெந்தாய்
புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (௩0)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (௩)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (௪)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (சு)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (எ)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (கூ)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே. (க0)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றேக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (கஉ)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தவரசேபராபரமே. (கங)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (கரு)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (கசு)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (கஎ)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே. (கஅ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (கக)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ௦)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்ினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உஉ)

மாறுவநுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறுதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உங)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உச)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போற்றியெ
ன்று,செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (உரு)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்திலேயையாபராபரமே. (உசா)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. (௩௦)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனென்னை,முகம்பா,ராய்பராபரமே. (௩க)

கூடலெழுந்தேடினேனென் கண்ணேனக் கவலைப்
பாடுபடா தென்னை முகம்பாரீர் பராபரமே. (௩௨)

உள்ளபடியாயுமுப்பதியாய் நானேழை
தள்ளிவிடினெந்தத் தவிப்பேன் பராபரமே. (௩௩)

கன்றினைக்குஞ் சேதாக்கனிந்திரங்கல் போலவெனைக்
கொன்றிரங்குவாய் கருணையெந்தாய் பராபரமே. (௩௪)

எண்ணறுதியெண்ண பொல்லாவெண்ணியெண்ணி யேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததினிப்போதும் பராபரமே. (௩௫)

ஆற்றத்தரும்பனவே யங்குமிங்கு முன்னடிமை
பார்த்திருக்கிலென்னபாவம் பராபரமே. (௩௬)

சுற்றமற்றவாறுனை நான் கண்டவன்போற் கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும் பராபரமே. (௩௭)

ஓயாவுனைக்காண்பானாசை கொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய் பராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேற்குன் றைந்த
வின்பக்கண்ணீர் வருவதெந்நாள் பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும் பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான் பராபரமே. (௪௦)

பாசம்போய்கின்றவர்போற் பாராட்டியானு
மோசம்போனேனென் முறையோ பராபரமே. (௪௧)

நன்றறியேன் றீதறியேனென்று நின்றவனை
யொன்றறியேனேழையென்னே பராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயர
மென்றுமறியாயோவுரையாய் பராபரமே. (௪௩)

எத்தனைதான் சன்மமெடுத் தெத்தனை நான்பட்ட துயர
மத்தனையு நீயறிந்ததன்றோ பராபரமே.. (௪௪)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலேயேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடியுள்ளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவென்னைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லி
றுதிக், கென்னத்தைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே. ()

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (ரு௦)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. (ருக)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (ரு௨)

கண்ணாவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணாவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே. (ருங)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (ருச)

எத்தாற்பிழைப்பேனோவெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசாமவுனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனின்றளர்ந்தேன்பராபரமே. (ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணார
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயராமுன்னருள்ளேசெந்தியாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப் போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௦)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டிவிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரணந்தெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௦)

முன்னொருபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொருநானிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்தமவுனிசொன்னதெய்வவண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (௭௫)

சொல்லாடாவூமைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (௭௬)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (௭௭)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றார்பராபரமே. (௭௮)

காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (௭௯)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (௮௦)

எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்றுலையின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (௮௧)

மண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௮௨)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (௮௩)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (௮௪)

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (௮௬)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௮௭)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேறும்பராபரமே. (௮௯)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (௯௦)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (௯௧)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (௯௨)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௯௪)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (௯௫)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௯௬)

கற்றகலையாலினிதான்காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (௯௭)
கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதன்றோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (௯௮)
நேரேநினதருளென்னெஞ்சைக்கவர்ந்தென்றும்
பாரேன்சகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (௯௯)
வானென்காணவேண்டுமினியேயெனக்குநின்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. (௧௦௦)
வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னிலல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௧)
பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௨)
விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (௧௦௩)
பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சிவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (௧௦௪)
பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (௧௦௫)
வருவான்வந்தெனனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (௧௦௬)
மாயாசகமிலையென்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௧௦௭)
வானாதிநீயெனவேவைத்துமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. (௧௦௮)
வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (௧௦௯)

வண்டாய்ந்தயன்மெவுணமலரிணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே. (கக0)

மாயைமுதலாம்வினைநீயன்றுயிர்நீயன்றுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே. (ககக)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுமாயிவைக
ளின்னவையேயன்றோநிகழ்ந்தாய்பராபரமே. (ககஉ)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்கோதேவாதிதேவன்பராபரமே. (ககங)

அண்டமனைத்தினுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே. (ககச)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொளிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராபரமே. (ககரு)

விண்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
மூளைபோல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. (ககசா)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலில்லையேயையாபராபரமே. (ககஎ)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையன்றோபராபரமே. (ககஅ)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
றெப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே. (கககூ)

ஆரிருந்தென்னார்போயென்னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (கஉ0)

வந்தநமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மந்தி[illegible]னையடைந்தேனையாபராபரமே. (கஉக)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (கஉஉ)

எந்தைநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (௧௨௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (௧௨௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவரொன்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்னாற்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (௧௨௫)

வாய்பேசாவூமையெனவைக்கவென்றோநீமவுனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (௧௨௬)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (௧௨௭)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (௧௨௮)

சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானேவியப்பேன்பராபரமே. (௧௨௯)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (௧௩௦)

வாயொன்றும்பேசாமவுனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுனாயாய்பராபரமே. (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௧௩௩)

பித்தனையேதும்மறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (௧௩௪)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (௧௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வெளியினாகப்
பரிந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (கஙசு)
சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கஙஎ)
தந்தேனையோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கஙஅ)
மன்றும்வின்றும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கன்றுறவுட்கண்டவரோக்கண்டாற்பராபரமே. (கஙகூ)
ஒன்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச0)
ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (கசக)
பொங்கியநின்றன்னருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (கசஉ)
பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
மேன்மிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கசங)
உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (கசச)
கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. (கசரு)
காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. (கசசு)
அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. (கசஎ)
சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)
விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு௦)
நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கருக)
கெட்டவழியாணவப்பேய்கிழாகமேலாண
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கருஉ)
கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (கருங)
பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (கருச)
அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (கருரு)
மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கருசு)
விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (கருஎ)
தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையுணையநல்லோர்பராபரமே. (கருஅ)
சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (கருகூ)
இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (கசு௦)
எண்ணமுந்தானின்னைவிடவில்லையென்றால்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே. (கசுக)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாநான்செய்வினையையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (௧௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்றாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௦)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (௧௭௨)

வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (௧௭௩)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்களொருப்
பாறெனவுநன்றுவறிந்தேன்பராபரமே. (௧௭௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

வீபாய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (கஎஅ)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (கஎகூ)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (கஅ0)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்திரையி
னூகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (கஅக)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅங)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (கஅரு)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதும்பராபரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானதர்க்கம்பராபரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (௧௮௮)
கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
கூட்டமின்றிவாய்பேசலன்றோபராபரமே. (௧௮௯)
வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (௧௯௦)
காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (௧௯௧)
கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (௧௯௨)
இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (௧௯௩)
ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (௧௯௪)
ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. (௧௯௫)
மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (௧௯௬)
நித்திரையிற்செத்தபிணமேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (௧௯௭)
என்னெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (௧௯௮)
மந்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௯௯)
தேடினேன்றிக்கனைத்துத்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரோன்பராபரமே. (௨௦௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (௨௦௪)

ஆடியோய்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௦௫)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (௨௦௬)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (௨௦௭)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றாலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (௨௦௮)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரொத்தனைபேரொன்றுணைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (௨௦௯)

நீயன்றிநானார்நினைவாரொன்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (௨௧௦)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்றதென்னேபராபரமே. (௨௰௧)

தெருளார்வெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசுழித்தார்த்தி
ரூத்தாற்கள்ளமனச்சப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே. (௨௧௨)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
லுத்தியாலின்பம்வருமோபராபரமே. (௨௧௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உகச)
நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உகரு)
என்னறியாவென்னலற்றெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சந்நிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உகசு)
சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே. (உகஎ)
உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)
அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே.
உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ0)
எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)
முன்னுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)
கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉங)
கண்டுயிலாதென்னறிவின்கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (உஉச)
நடுஞானதன்மையென்றுநாட்டாமனுடவின்ப
வாருகின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉரு)
அகத்தூடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணுமெம்மைக்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (௨௦௭)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரென்னேபராபரமே. (௨௦௮)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (௨௦௯)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணைசெய்தாய்பராபரமே. (௨௧௦)

இறைவனார்க்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (௨௧௧)

நாடுநகருஞ்சாணாட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (௨௧௨)

தேடுந்திரவியமுஞ்சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோகூறாய்பராபரமே. (௨௧௩)

தேடாததேட்டினரோசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (௨௧௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோபகராய்பராபரமே. (௨௧௫)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. (௨௧௬)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (௨௧௭)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. (௨௧௮)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே. (௨௧௯)

ஆதியந்தநீருருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௪௦)

நானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. (௨௪௧)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே. (௨௪௨)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே. (௨௪௩)

சத்தாகிநின்றோர்சடங்களிலிங்கமெனை
வைத்தாருமுண்டோவென்வாழ்வேபராபரமே. (௨௪௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே. (௨௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான்போவேன்பராபரமே. (௨௪௬)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே. (௨௪௭)

கன்னறரும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (௨௪௮)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (௨௪௯)

அறிவிப்பானீயென்றாலெம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரோநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௨௫௦)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றதுகமாகாமலேயா
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௮௩)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
றன்புறுதனன்றோசொல்லாய்பராபரமே. (௨௮௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனென்சித்தம்பராபரமே. (௨௮௫)

நானெனக்குளறாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போறவுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௮௬)

இக்காயம்பொய்யென்றேயீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௮௭)

தானுதல்பூரணமேசாருமிடமுன்னுயிரும்
வானறியுமொழுக்காய்மன்னும்பராபரமே. (௨௮௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
யின்னுமானந்தவினைக்கேபராபரமே. (௨௮௯)

நாட்பட்டலைந்தகடுக்கமெலாந்திரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௯0)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (௨௯௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றதுகமெய்தாம
மென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௯௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தாற்காக்கவேண்டுமெல்லா
மென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (௨௯௩)

மாருதந்துன்பமெல்லாம்வந்துலாத்தானிற்செவியி
வேறுதவாதேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௯௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௯௫)

கன்னக்கரியதிறக்காமாதிராக்ஷதப்பேய்க்
கென்னையிரையாகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)
சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சென்மமறு
முத்திநெறிகேட்டன்முறைமைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)
சிந்தைதிகையச்சிறையாதவாறெந்த
பெந்தனைக்கையாலேவைத்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)
கோத்தநெறிவாரிதியக்கூடாதெனக்குரவன்
சேர்த்தபடிதானேதிகைத்தேன்பராபரமே. (௨௬௯)
பத்தருக்கும்பரமசுகப்பானருந்த
வைத்தனைநான்செய்தவமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭0)
நீத்திறைந்தூரவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பார்த்தனைப்பேசல்வன்போபராபரமே. (௨௭௧)
இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாந்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (௨௭௨)
உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிளைக்குறுமென்னேழைமைதானென்னேபராபரமே. (௨௭௩)
உண்டுபோயின்றுழலைக்கைத்திரமெனவுட்
கொண்டநான்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே. (௨௭௪)
உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கனமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (௨௭௫)
சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (௨௭௬)
எண்ணிற்பலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (௨௭௭)
எனக்கினியாருண்டோதுமில்லையென்றல்யானு
முனக்கினியானாகாவளவேன்பராபரமே. (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (உஎகூ)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (உஅ0)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே, (உஅரு)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே. (உஅசு)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றானான்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅஅ)

நின்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅகூ)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னாவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையாயிறையேபராபரமே. (உகூ0)

கருத்துமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமே.பராபரமே. (உகூக)

பொய்க்குவித்தநெஞ்சுருகப்பொற்பதிக்கவினைத்தங்
கைக்குவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (௧௯௨)

அத்துவிதமானவமிர்த்தவனுபவமே
சித்தநிலைக்கப்பாற்செல்லாய்பராபரமே. (௧௯௩)

வைத்தகுறிதப்பின்மற்றொருபோதாமினியேனுக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னவெய்தாய்பராபரமே. (௧௯௪)

பூட்டத்துத்தேசத்துப்போதுமுலைசேர்க்கினளுக்
காட்டத்தகவோசொன்னாற்காணேபராபரமே. (௧௯௫)

தொல்லிப்பிறக்கவினைத்தொடர்வருமுன்னாய்
செல்லிப்புதரிமேயகைத்தாய்பராபரமே. (௧௯௬)

அறுக்கார்த்துறைசெஞ்சகந்துகவிலப்புன்மைக்க
ளிருக்கார்த்துவின்பமைமெய்தாய்பராபரமே. (௧௯௭)

தேகமதுபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
போகதிடமுண்டோபோதியபரபராபரமே. (௧௯௮)

சாதனமெய்யாமவிருத்தப்போதகர்கட்டாதோர்க்
கோதனைகள்சொல்லுவதெப்போதோபராபரமே. (௧௯௯)

இன்றுபுதியாய்விருமாறுள்ளம்படைத்தனைக்
கென்றுமிடருமதெக்காய்பராபரமே. (௨௦௦)

சித்திக்குச்சோதுமென்றுட்சிந்தைகொடுக்குறிப்
புத்திசொல்லிநின்றனருட்போற்றேபராபரமே. (௨௦௧)

எந்தமடைச்சேர்ந்தட்கிரக்கச்சுருதிப்பிளைத்துங்
கள்ளுபுலைதனமிக்கைதான்பராபரமே. (௨௦௨)

முத்தன்றுணையக்கருணையேயல்லிடலுமே
யுத்தமர்சொன்னகுறியாய்பராபரமே. (௨௦௩)

இருளாய்க்கார்க்குருமெய்ம்மைத்தொணிக்குதாம்கேடிப்
பெருமையாப்பேசியென்னபேறும்பராபரமே. (௨௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. (கூ0ரு)

பிடித்ததையேதாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே. (கூ0சு)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (கூ0எ)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொல்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (கூ0அ)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (கூ0கூ)

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே. (கூக0)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (கூகக)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. (கூகஉ)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே. (கூககூ)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (கூகச)

பொய்யகல்மெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையாபராபரமே. (கூகரு)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (கூகசு)

விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருட்டாய்நீபராபரமே. (கூகஎ)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. (௩௧௮)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. (௩௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருந்தபடியெய்தாம
லெங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (௩௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே.

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௩௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௦)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௯௯௧)

மன்னுமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௯௯௨)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௯௯௩)

உள்ள துணராவுணர்விலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே. (௯௯௪)

எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௯௯௫)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௯௯௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௯௯௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௯௯௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௯௯௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௯௪0)

கற்பனையாய்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. (௯௪௧)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறும்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (௯௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறாதோபராபரமே. (௯௪௩)

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
ளாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௬௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௬௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௬௪௬)

புந்தியினானின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின்றியானம்பராபரமே. (௬௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௬௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே. (௬௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயரானார்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௬௫௦)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௬௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. (௬௫௨)

கற்குநிலைகற்றார்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (௬௫௩)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரோபிறவார்பராபரமே. (௬௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௬௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௬௫௬)

தேசமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே. (௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௬௰)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளிலெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே. (௬௨)

பார்க்கினனுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளிலென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்சங்க
ணீட்டுக்செல்லாங்குறுகிநின்றாய்பராபரமே. (௬௪)

முத்தாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௬௫)

உன்னாவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னாவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. (௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. (௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனெமன்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே. (௬௯)

நாயேனைக்கள்ளிலேயைப்புத்தவருளானந்த
வாயேனைமறுதிரவாழ்வேபராபரமே. (௩.௭௦)

மன்றாடுபுத்தியெல்லாம்வைத்தீர்த்துநின்னிறைவைக்
கன்றாரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே. (௩.௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேநான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (௩.௭௨)

இத்தனையுமன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
பேதகடக்கிவாட்டாதென்னைபராபரமே. (௩.௭௩)

கண்டறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (௩.௭௪)

தீருகவல்வினைநாளின்றுமின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩.௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. (௩.௭௬)

நீயேயானென்றநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயுனையவருடந்தாய்பராபரமே. (௩.௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே. (௩.௭௮)

புறமுழுதுந்தவரைப்பொய்யென்றமெய்யமெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௩.௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩.௮௦)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயத்தடையோபராபரமே. (௩.௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழியருள்வாழிபராபரமே. (௩.௮௨)

கல்லாதேநானுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௩அ௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுனைக்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. (௩அ௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. (௩அ௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩அ௬)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩அ௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. (௩அ௮)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே. (௩அ௯)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

ஆறுனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதற்கென்னேகுதலைமொழிப்பைங்கிளியே. (௫)

இன்பருவாடையழுக்கேறுமெய்க்கண்ணைச்சுத்த
அன்பருவாடையளிப்பாரோ பைங்கிளியே. (௬)

உண்டுமொன்றிரண்டென்றோராயல்விட்டுநெறி
கொண்டோர்க்குவரவுங்கைசொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (௭)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோ பைங்கிளியே. (௮)

ஏகாம்பரநாமனெனக்குள்ளகத்துநாயகனார்
மோகாப்பார்த்தாற்சலனைசெய்வாரோ பைங்கிளியே. (௯)

ஒன்றுவிடயுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாமிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. (௧௦)

ஓர்தமடனுறுமெழுத்தாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. (௧௧)

ஔண்ணூண்மணிபோலின்பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோ பைங்கிளியே. (௧௨)

கோடார்மலர்சூடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோ பைங்கிளியே. (௧௩)

கல்லேனுமலரேன்களித்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவினையுநாடுவரோ பைங்கிளியே. (௧௪)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோ பைங்கிளியே. (௧௫)

காணுதகாட்சிகருத்துவந்துகாணுமல்
வீணுள்கழித்துமெலிவேனோ பைங்கிளியே. (௧௬)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனைமயிழுத்துமேவுவனோ பைங்கிளியே. (௧௭)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோ பைங்கிளியே. (௧௮)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலென்னன்மேவுவனோபைங்கிளியே. ()

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (சசு)

மெய்யினோய்மாற்றவுழந்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (சஎ)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (சகூ)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருo)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (ருக)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. ()

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணார்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணனவீட்டிலென்னைவைத்ததென்னோபைங்கிளியே. ()

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவனைநான்
மோகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசு)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ஞான
வானன்வரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ருஎ)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்றோபைங்கிளியே. (௫௮)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (௧)
பொன்னருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவளைந்துசற்று
மென்னாரமுதினையிச்சிப்பதெந்நாளோ. (௨)
நீக்கமலக்கட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தானைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (௩)
இருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்களிப்பதெந்நாளோ. (௪)
வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினனா
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (௫)
ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)
பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாசங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றானையாங்காண்பதெந்நாளோ. (௭)
ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (௮)
கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (௯)
அஞ்சமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

தந்தையிருதாளிணிற்றுத்தம்பிரான்றன்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (௧௧)

குருமரபின்வணக்கம்.

ஆய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசைப்பணிவதெந்நாளோ. (௧)
சிந்தையிறச்செட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமிணைவதெந்நாளோ. (௨)
எந்தைசனற்குமாரனெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (௩)
பொய்கண்டார்காணாப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௪)
பாதிவிருத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (௫)
சிற்றம்பலமன்றுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (௬)
குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ளறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (௭)
நானவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௮)
என்னறிவையுள்ளடக்கியென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (௯)
ஆறொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)
நில்லாமனின்றருளேநேரேபாவென்றொரு
சொல்லான்மவுனியருட்டோற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

மைவிழியார்தசைவமயவுணியவனைத்தள்ளித்
மெய்த்திசழ்ந்தென்னசைச்செல்விடிபுநாளெக்காலோ. (கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனவுணர்த்திருமோ
னாக்கவுமெய்யன்னைல்லைமேலைத்திட்டழியுமதெக்காலோ. (கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெக்காலோ. (க)

ஏரின்சிவயோகமிக்கவழிக்கெயென்னையும்
வாரன்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெக்காலோ. (உ)

பித்தனிறையென்றதிருப்பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்புகழ்வதெக்காலோ. (ங)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெக்காலோ. (ச)

ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெக்காலோ. (ரு)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெக்காலோ. (சு)

சக்கரவர்த்திதவராஜயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெக்காலோ. (எ)

கந்தரநுபூதிபெற்றுக்கந்தரநுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணடியிருக்குநாளெக்காலோ. (அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள்பாலிப்பதெக்காலோ. (௯)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாழ்க்கையினிப்போதுமென்பதெக்காலோ. (க)

நீர்க்குமிழிபுனலமைக்குநின்றுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திற்றன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (௨)
காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ. (௩)
செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழ்க்கோட்டைப்
பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)
ஊனென்றிராதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
நானென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)
வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)
ஆழ்ந்துவினைக்கினரோகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (௮)
மும்மலச்சேறனமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துனிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (௯)
நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (௧௦)
உருவிருப்பவுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ. (௧)
திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (௨)
கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ. (௩)

காயனைவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசுமின்னார்
மாயமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (ச)
கன்னலில்வென்பூளைகாப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயற்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)
வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
ஏங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (சா)
கச்சிருக்குங்கொங்கைகரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)
பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
லைச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)
உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகனை
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (கூ)
கிட்டிவைக்குஞ்சேலைகொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (க௦)
ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)
தூயபனித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)
ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (கங)
விண்டுமொழிகுளறிவேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ. (கச)
மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்துநாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரிக்குமென்மனமும்
சித்தப்பரத்திற்குமிறைக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

நாளும்பொறிவழியேயோடாதவென்னைமெய்யை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (௩)

வாக்காதியானதன்மமானவைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௪)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாமல்
எனையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவென்மனக்
காட்டைத்திருத்திக்களைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

உந்துபிறப்பிறப்பையுமவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்குமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புந்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
பொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (கூ)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தைமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (க௩)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கடொழிவதெந்நாளோ. (க௪)

ஆணவபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்மூளைப்பதெந்நாளோ. (௧௫)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

கண்டுகண்டுந்தேறாக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ. (௧௮)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௯)

ஆறித்சவிதமாகியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (௨௰)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௧)

தேகமுதனான்காத்திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (௨௨)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வெம்மைத்திரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. (௨௫)

சன்னல்பின்னலாஞ்சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (௨௬)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாதருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௨௭)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

மூக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தை விட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாவென்
றானந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவின்னூடுநின்றுமெய்தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஞானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீஞானமானவெற்றைமேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணவுதயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௭)

குன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (௮)

கூட்டுமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௯)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னாலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (௧௦)

விண்ணவன்றானென்னும்விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

வாரைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (௧௬)

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (௧௭)

மாக்குறுமாந்தன்பவிருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்கரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (௬௩)

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (௧)

கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௩)

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (௪)

அண்டருக்குமெய்ப்பில்லைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (௫)

காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

நானெனுந்தன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௭)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (௮)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்ப்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (௧௦)

ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௧)

சத்தோசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (கங)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடிவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (கரு)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (கசு)

அவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
செவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கஎ)

பெண்ணணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமையாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ. (ககூ)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலூட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்பமுண்டுழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (ங)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (ச)

அண்டாண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (௫)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுலையுநாளெந்நாளோ. (௬)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பழிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. (௯)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

மண்ணாடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்த்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்த்திர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

தீங்கரும்பென்றாலினியாதின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
பக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைமேவுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௩)

சூத்திரமெய்ப்புநகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றுட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணுற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றுமானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதனைக்கொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கண்மணியினென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
அண்ணலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௬)

விண்ணூடுகாணுவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டுக்காணொண்பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுக்காணென்னவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

பண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றேனென்றுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலர்
கைமுடங்கக்கான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. ([illegible])
துட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. ([illegible])

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (க)
மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (உ)
கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (ங)
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (ச)
கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (ரு)
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (சா)
குற்றச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (எ)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)
வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)
கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டவன்பர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. ()

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமக முத்தேற
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (கக)

எவ்வுயிருந்தம்முயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (கஉ)

அறிஞரை.

இருவினையொப்பாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்துபேச்சறுவதெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (உ)

தானேதனைமுன்புடைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்றுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (ங)

என்றுடையதோழனுமாமென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (ச)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேருப்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (ரு)

உன்னிலுன்றுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (சு)

நினைப்பறவேதானினைந்ததென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ. (எ)

சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (கூ)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்வினிலேநிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றடங்கொடுங்குநாளெந்நாளோ. (கக)

அறியாவறிவிலுவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுனையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எனக்குணியென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குறுனென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (கங)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையிணையோருநாளெந்நாளோ. (கச)

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற
லெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (உ)

சொல்லான்மனத்தாற்ருடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (ச)

வானூடடக்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (ரு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (சு)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனஞானகண்டு
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (அ)

ஆராருங்காணுதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௦)
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)
துச்சப்புலனூற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (௧௨)
இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௧௩)
நானவனுந்தன்மையெய்தித்தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ. (௧௪)
ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௫)
பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௧௬)
சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௮)
போக்குவரவற்றவெளிபோனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ. (௧௯)
காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பிரவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௦)
வாடாதேநாறுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (௨௧)
ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலைமேற்சூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ. (௨௨)

மேலொடுகீழ்நில்லாதுநிற்குநிறைந்தொன்றுடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ. (௧௮)

அறியாதறிந்தெனையாளன்னைமோனமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (௧௯)

ஓராமலோர்ந்திரமுமுன்றுமனம்பாரிர்,
பாராமற்பார்த்தப்பழகுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

ஊன்பற்றறவென்றேயுறவுபற்றம்பூரணப்பால்
வான்பற்றுங்கன்போன்மருவுநாளெந்நாளோ. (௨௧)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவானவறிவைத்
தாண்டாமற்றாண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (௨௨)

ஆணவத்தொடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (௨௩)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெக்காலு
நன்மைதருஞானநெறிநாமடைவதெந்நாளோ. (௧)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
வானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ. (௩)

அத்துவிதமென்றவனிபச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௪)

கேட்டன்முதனான்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௫)

என்னகிரியானென்பதறவெவ்விடமுமென்றனான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ. (௬)

நாம்பிரமமென்றனடுவேயொன்றுண்டாமாற்
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழூநாளெந்நாளோ. (௭)
முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (௮)
எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (௯)
சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)
தாங்கியபார்விண்ணாதிதானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௧௧)
ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௨)
அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றாகிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)
அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௧௪)
தேசிகர்கோனானதிறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (௧௫)
குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
பருண்மையமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௬)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (௧)
கேவலத்தினான்கிடந்துகீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨)

ஆரியங்கடந்தவொன்றே[illegible]வெளியாய்நின்ற
பெரியநிலையேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௩)

மாசற்றவல்பரிசேஞ்சேமாருமபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின்றேசிலையுங்காண்பேனோ. (௪)

மாயாவிகாரமலமகலவெக்கைதவிரா
னேயாஅநுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யருளைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (௬)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (௭)

உன்றும்பரம்பொருளொருபடித்தாய்நின்றதெனக்
கொன்றும்படிக்கிலைநீகட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௮)

காட்டுகின்றருக்கட்கரும்பேகனியேயென்
றோட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)

தூங்காமற்றூங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிலையி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௦)

வாதவூரனிலைவானகருணையால்விழுங்கும்
போதவுருவேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (௧௧)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ. (௧௨)

மன்றும்வாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௩)

பொய்யென்றறிந்துமெனைப்போகவொட்டாதையவித்த
வையங்களமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௧௪)

தாயினுநல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ. (௧௫)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (கசா)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (கஎ)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுசெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரா
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (ககூ)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உ0)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உக)

ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (உஉ)

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (உங)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்
றன்னொன்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (உச)

ஒடுங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (உரு)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளே
நோக்கார்மநோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேனோ. (உசா)

இவ்வுடம்புநீங்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (உஎ)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிற்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. (உஅ)

கல்லாலடிக்குரோனைக்கருத்தேதென்னவல்லோயோன்
நல்லவழியுரைமையொழிக்கிடவுங்காண்பேனோ. (௯)

அத்தாவியலாக்குருவானானோனை
சித்தாவெனக்குதருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௧௦)

வீடைப்பேற்றைத்திறந்துவெளிப்பேற்றுத்துறையையுறச்
கூடேவடிவாகநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௧௧)

சட்டைபோற்கவிழ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேயாதசர
நிட்டையைப்பெற்றுநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (௧௨)

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிநான்றெருளுக்கிரங்கக்காண்பேனோ. (௧௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டவிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. (௧௪)

ஐவரிருக்குங்குடிலிருப்பவென்றறிந்தும்
யானிருக்கத்தன்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனோ. (௧௫)

நினையுந்தினையுந்தெளிவுபிரிப்பாவியேய
னினைவிற்பரம்பொருணின்றோர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௧௬)

துன்பமெலாந்திட்டவினைத்துன்புறுத்திடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ. (௧௭)

ஆகாதோகண்ணி.

கல்லாநெஞ்சங்கரைக்குருகவைத்தொழித்துன்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினலாகாதோ. (க)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருளின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (உ)

பொய்ம்மையமையானபுரைநீரவெக்கேத்தின்ப
மெய்ம்மையம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (௩)

மட்டில்லாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலயிச்சித்தாலாகாதோ. (சா)

சுட்டழகாயென்னுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேயநந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுனின்னுடன்யானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (க0)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
னேசப்புணைத்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவினைவாவென்றிரங்கினாலாகாதோ. (கரு)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியென்னைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பனென்றாலாகாதோ. (கரு)

விண்ணூறாக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
[illegible]வைத்தாலாகாதோ. (கசா)

சோராமற்சோர்ந்துநின்றுசின்மயனைச்சின்மயத்தைப்
பாராமற்பார்த்தொன்றிப்பருகுந்தன்மைவைத்தாலாகாதோ. (௧௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)

மூலவிருள்சாலவாங்கமுற்றறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடியிருந்தாலாகாதோ. (௧௯)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினின்முளைக்கி
னூற்றமுறுமென்னவதிலுன்னைச்சொன்றலாகாதோ. (௨௦)

ஊகமுங்குவிந்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளாபதிநின்றாட்கீழேயடிமைநின்றலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
போகநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)

பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (௨)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாய்க்குங்கடையானேனுந்தாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்கட்டியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமுதனின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (க)

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைக்கையாற்புடைப்படுத்தவேண்டாவோ. (௨)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளே
யென்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (௩)

அன்னைக்குழையாவகண்டிதானந்தமெனும்
பொன்னையெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (௪)

அண்டனையண்டாமூர்த்தியென்றுநுயிரே
கொண்டேன்பின்பக்கொருத்திரக்கவேண்டாவோ. (௫)

பாராதேநின்றுபகையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

என்னையறிந்தமென்மையடைந்தெவ்வுயிர்க்குமுவ்வுயிராய்க்
தன்னையறிந்தசோதியையாக்காணவாநல்லறிவே. (க)

சித்தானாயென்சடத்தைதானமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுன்னைநினைச்சாரவாநல்லறிவே. (௨)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பக்கபத்தனக்கண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (௩)

கான்றசோறென்னக்கனவினிவாழ்வுத்தனையுந்
தோன்றமையருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (௪)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாவித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகானின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (உ)

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணாவோகாணாவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே. (ங)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. (ச)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டனையே. (ரு)

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமவுனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (சா)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையாய்நின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (எ)

முன்னளவில்கன்முயன்றோனிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (அ)

நெஞ்சகம்வேறாகிநினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறெவ்வாறே. (கூ)

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (க0)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (கக)

வல்லாளாமோனநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனாலினிவ்வண்ணமுய்வேனே. (கஉ)

வாக்குமனமுமவுணமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. (க௩)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனை நீநீங்கற்கெளிதாமோ. (க௪)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (க௫)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தரமாமோ. (க௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (க௭)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (க௮)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. ()

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (௨௰)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (௨௧)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. (௨௨)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணுமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (௨௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
றூரமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னோ. (௨௪)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவினைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (௧)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (௨)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (௩)

பாடுகின்றபனுவல்.

வஞ்சிவிருத்தம்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவழகனே. (௧)

அத்தனென்றநின்னையே - பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்ததென்னவாரமே. (௨)

சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதாணுவே. (௩)

அண்டரண்டம்யாவுநீ - கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுந்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியுநாதியுமாகி - எனக்
கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ்
சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி - அவன்
சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி...சங்கர.

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்
சூதாய்த்தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி
முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக
முற்றச்செய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி...சங்கர.()

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப்
பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே
பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும்
பேசாதகாரியம்பேசினான்றோழி ....சங்கர. (௩)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுத்தப்
பேயங்கமாகிப்பிதற்றித்திரிந்தேன்
ஆசாபிசாசைத்துரத்தி - ஐய
னடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாடி.........சங்கர. (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ
னாகியமேனியிலன்பைவளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் - சற்றும்
வாய்பேசாவண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி...... ..சங்கர. (௫)

மரபைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் - இதை
வாய்விட்டுச்சொல்லிடின்வாழ்வெனக்கில்லை
கரவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக்
காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே.. ......சங்கர. (௬)

கடலின்மடைவிண்டதென்ன - இரு
கண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய
உடலும்புளகிதமாக - என
துள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தாண்டி................சங்கர.(எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற
வுணர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெல்லாந்
தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன் - என்னைத்
தானுக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி......சங்கர.(அ)

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப்
பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லை
ஆராயுணர்வுநீயென்றான் - ஐய
னன்பாயுரைத்தசொல்லானந்தந்தோழி.........சங்கர. (௯)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன் - ஐய
ஞானந்தமோனனருட்குருநாதன்
தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் - என்னைத்
தானறிந்தேன்மனந்தானிறந்தேனே...........சங்கர. (௧௦)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த - எனக்
கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கில்
மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்ச
மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி ....சங்கர. (௧௧)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ - தெய்வ
மவுனகுருவாகிவந்துகைகாட்டி
எனதாம்பணியறமாற்றி - அவ
னின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தாண்டி ...சங்கர. (௧௨)

அருளாலெனையும்பாரென்றான் - அதை
 யறியாதேசுட்டியென்னறிவாலேபார்த்தேன்
இருளானபொருள்கண்டதல்லால் - கண்ட
 வென்னையுங்கண்டிலனென்னடிதோழி......சங்கர.(கங)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா - உள்ளத்
 தெண்ணாதவண்ணமிரண்டறநிற்கச்
சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச்
 சொல்லால்விளைந்தசுகத்தையென்சொல்வேன்...சங்கர.()

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்த
 வெட்டவெளிநண்ணிதநட்டவிருளாங்
களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன் - ஐயன்
 களையன்றிவேறொன்றுங் கண்டிலன்றோழி...சங்கர.(சரு)

கண்டார்க்கைப்புயிர்வாழ்க்கை - இரு
 கண்காணநீக்கவுங்கண்டோர்க்குயிரான்
கொண்டார்போற்போறலும்போரும் - இதிற்
 றுணைமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி..........சங்கர.(கசு)

நிலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்த
 நாதாந்தமோனமாநாட்டத்தந்தேசஞ்
சலிமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான்
 ருளாவென்றலைமீதுதாக்கினன்றோழி....... சங்கர. (கஎ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அநு
 தன்னிற்சிறியவென்னைத்தன்னருளாற்
போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்த
 பூரணமாக்கினன்புதுமைகாண்பின்னே......சங்கர. (கஅ)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்கும் - தொழி
 லத்தனைவைத்துமெள்ளத்தனையேனுந்
தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் - உள்ள
 சாக்ஷியைச்சிந்திக்கத்தக்கதுதோழி............சங்கர.(ககூ)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச்
சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே
ஏந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட
யான்றனிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே ....சங்கர. (உ௦)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சி
தானந்தசோதியகண்டவடிவாய்
ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன
ரொன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ...சங்கர(உக)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இதை
யேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர்
ஒன்றுமறியாதநீரோ - யம
ஞலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ......சங்கர. (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல
மூறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று
கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட்
கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாவோ...சங்கர.

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - அந்த
வில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம்
ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே ...சங்கர. (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை
யாதொன்றறியாதவங்கதேசத்தில்
வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி - உள்ள
வான்பொருடோற்கவோவந்தேனுன்றோழி...சங்கர.(உரு)

வந்தவரவைமறந்து - மிக்க
மாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாழும்
இந்தமயக்கையறுக்க - எனக்
கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழில்வாள்கொடுத்தான்...சங்கர.

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யம
வாதைக்களவாகுமெய்யென்றே
வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின்
மிக்கோர்துறக்கைவிதியன்றோதோழி.........சங்கர. (௨௭)

விரிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாம் - சுத்த
வெயின்மஞ்சனென்னவேவேதாகமங்கள்
மதிக்குமதனைமதியார் - அவர்
மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே...சங்கர. ()

துன்மார்க்கமாந்தர்மயக்கம் - மனத்
துயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னேன்சனகன்
தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன்
றானந்தமானசதானந்தனன்றோ...............சங்கர. (௨௯)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக்
கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே
நின்றாற்றெரியுமெனவே - மறை
நீதியெம்மாதிநிகழ்த்தினனன்றோதோழி.......................(௩0)

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ-சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
நன்றுப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறீஇ

யண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
யேழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு
மனக்குமெய்யோனியினம்பெறமலக
வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
விளைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
வேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
யெவ்வுடலெடுத்தாலவ்வுடல்வாழ்க்கை
யின்பமெனவேதுன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
கேயின்றியேதேககாரனென
வறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதருசுவர்க்கமு
மாலறவருத்தனையேலும்வண்ண
மமையாக்காதலிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதிதிறப்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
வங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
யிமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டெனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென்பனவுமன்றியுருவென்பனவுமன்றி
யகமும்புறமுமன்றிமுறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றிநிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்பவிமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்துவிபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்றுளறிவினர்காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய் (௫)

அனலொன்றிடவெரிந்துபுகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவமிழ்ந்துமடிவிலதூதை
சருவும்பொழுதுயர்ந்துசலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றெரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றியவளென்பதுவுமன்றி
யதுவென்பதுவுமன்றியெழில்கொடுலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே (௰)

இருளென்பதுவுமன்றியொளியென்பதுவுமன்றி
யெவையுந்தனுளடங்கவொருமுதலாகு
முளதென்பதுவுமன்றியிலதென்பதுவுமன்றி
யுலகந்தொழவிருந்தவயன்முதலோர்கள்
எவருங்கவலைகொண்டுசமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கியருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே (௰௫)

எனதென்பதையிகழ்ந்தவறிவின்றிரளினின்று
மறிவொன்றெனவிளங்குமுபயமதாக
வறியுந்தரமுமன்றுபிறியுந்தரமுமன்று
வசரஞ்சரமிரண்டினொருபடியாகி
எதுசந்ததந்நிறைந்ததெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசுபங்கொள்சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ ,(௨)

பருவங்குலவுகின்றமடமங்கையர்தொடங்கு
கடாந்தனில்விழுந்துகெடுநிலனாகி

வலையின்புடைமறிந்தமறியென்றவசமுண்டு
வசனந்திரமுமின்றியவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கியிரவும்பகலுமின்சொல்
பசரும்படிதுணிந்துகுழலழகாக
மாலைவகைபலசூடியுடனே (௭௫)

பருமந்தழையிசைந்தமுலையென்றதையுகந்து
வரிவண்டெனவுழன்றுகலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண்கிணிசிலம்புபுனைதண்டைகண்முழங்கு
மொலிநன்றெனமகிழ்ந்துசெவிகொளநாசி
பசுமஞ்சளின்வியந்தமணமுந்திடமுகந்து
பவமிஞ்சிடவிறைஞ்சிவரிசையினாடு
காலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய் (௮)

மருளும்தெருளும்வந்துசதியென்பதைமறந்து
மதனன்சலதிபொங்கவிரணமதான
வளிபுண்டனைவளைந்துவிரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்றுபரவசமாகி
மருவுந்தொழின்மிகுந்துதினமுந்தினமும்விஞ்சி
வளரும்பிறைகுறைந்தபடிமதிசோர
வானரமதெனமேனிதிரையாய் (௮௫)

வயதும்படம்வெழுந்துபிணியுந்திமிதிமென்று
வரவுஞ்செயலழிந்துளிருமலுமாகி
யனமுஞ்செலுதலின்றிவிழியுஞ்சுடர்களின்று
முகமுங்களைகளின்றுசரியெனநாடி
மனையின்புறவிருந்தவினமுங்குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்டயமன்வரும்வேளை
யேதுதுணைபழிகாரமனமே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்முற்றியது.

ஆக பாடல் - ௧௪௫௨.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவரியற்றிய

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடித்துற்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தவித்திலாவித்து
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணாஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்
பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை

யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்கு
சுகளாயகண்டத்தூவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாட்சி
செழுந்தமிழப்பனைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத்திறைவனையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவனுதி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாட்சியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரொள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென
வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணதி
துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி

யாலைக்கரும்புபாகமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
றன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னுமியலுமுண்டென்றோ
னருளுனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன்
சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
யொத்தலாற்சதசத்துனக்கெனவுரைத்தோ
னாணவமறவிடினருளுறுதென்னக்
காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
சென்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்குங்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிதயமடக்கிய
வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றோன்
றுறவறத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்கோங்கொன்
றலைவகையறியாளஞ்ஞானியென்றே

விறவாமனந்தாவிறக்கவுணர்ந்திப்
பிறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையிற்றோற்றமென்றறைந்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
யாறுமாறுமென்றறிந்துரைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குலவியத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமென்றியம்பியநீதி
தருமமுந்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்
குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தானினமருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடுவேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்தூயோன்
றன்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெறுங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சிவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்றவிருளறவெனக்கொருமான்
றுணவருளியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருளையல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுகாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமுமேவறுவெளிகண்டவன்

மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றருள்
பரசமயத்தொறும்பரமேயிருந்து
சகடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னேன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புன்னிய
ஞானமெனவேயாற்றிமெனுபவந்
தருமேகாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னேன்
சதினகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெளி
ததிசயமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றே
ஹடயோகத்துறுதிருபமெல்லாந்தொழு
மிராஜயோகத்திறையிராஜயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யென்னெனுங்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்றுமெல்லவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணமெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சிலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமவுனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
மூன்மரபின்முளைத்தமவுனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்

வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணடுக்குறவேவ்யுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்ததினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டிடீச்
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுவித்துத்
திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரநளினமியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்குறுவெயர்வு

விளக்கா மெனவே [illegible]
[illegible]
[illegible] யெல்லாம் [illegible]
[illegible]
பாத்திர மாடப் பரிவுட னொடிச்
சாத்திரங் காட்டுந் [illegible]
[illegible]
[illegible]
யினவுலகத் தியற்கை பொய்யென்றே
[illegible] மெய்யென [illegible]
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருஞ் சுத்த மெய்யினை நல்க
வருளே யுருவு கொண்டவனியில்வந்த
பொருளே [illegible] புனிதன்
சைவஞ்சிவ னுடன் சம்பந்த மென்பது
மெய்ச்சைவ ஞானங் [illegible]
[illegible] தாந்த
விதிமுறையா மெனவிளம்பிய மேலோன்
முடிவினி [illegible]
யடியவர்க் குறித் துரைத் தருளியவன்னை
சிதம்பர [illegible] வுரைத்திறை
பரம்பர வெனப்பகர் பரமமெய்ஞ் ஞானி
முத்தி பஞ்சாக்கர முறைமையி [illegible]
சத்தியம் [illegible] சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத் துள்ளே [illegible] காட்டி [illegible]
[illegible]
னெல்லாஞ் சிறந்த [illegible] செயவெனைக்
கல்லா வெனக்குங் கருணை செய்கடவுள்
குருவரு [illegible]
திருவருளமுதனைத் தெரித்திட வுரைத்தோன்

குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
னைந்தமூர்த்திசளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறத்தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்தோன்
கல்லானைகன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றே
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றே
னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பறித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குணபூதர
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்மருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குந்
தண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருபதமுப்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

தாயுமானவர்தாளிணைவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

முருகக்கடவுடுணை.

அரும்பதவகராதி.

அசங்கம்-பற்றின்மை.
அசனி-இடி.
அணிமா-ஆன்மாவாதல்.
அணுபட்சம்-ஆன்மவர்க்கம்.
அண்டசம்-முட்டையிற்பிறவி
அத்துவா-கூட்டம்.
அத்துவிதம்-இரண்டன்மை.
அவசம்-பரவசம்.
அவித்தை-அஞ்ஞானம்.
அளவை-பிரமாணம்.
அனுஸ்ருதம்-தொடர்ச்சி.
ஆலம்பம்-பிடிப்பு.
ஆறுமை-கெடாமை. [ய.
இயமம் - கொல்லாமைமுதலி
இராவணகாரம்-பயங்கரம்.
உபரதி-வெறுப்பு.
உபசாந்தம்-அமரிக்கை.
உபலம்-படிகம்.
உன்மனி-ஓர்சத்தி.
எழுநா-அக்கினி.
ஓலக்கம்-சபை.
ஔவியம்-பொறாமை.
கண்ணி-வலை.
கந்துகம்-கட்டுத்தறி.
கருப்பு-கரும்பு
கவ்வை-பொறாமை.
காராக்கிரகம்-காவற்கூடம்.
கிள்ளாக்கு-அதிகாரம்.
குடிலம்-வஞ்சகம்.
குண்டலி-குடிலாசத்தி.
குத்திரம்-பொய்.
குளிகை-மாத்திரை.
கேவலம்-மறைப்பு.
கொட்டம்-அகந்தை.
கோசரம்-விஷயம்.
கௌவை-பழிமொழி.
சகலம்-நினைவு.
சங்கற்பம்-விருப்பம்.
சங்கேதம்-கட்டுப்பாடு.
சஞ்சிதம்-கட்டுப்பட்டவினை.
சட்க்கை-தேகம்.
சதசத்து-ஆன்மா.
சதிர்-வல்லமை.
சபலம்-நன்மை.
சமாதி-நிஷ்டை.
சம்புபட்சம்-சிவவர்க்கம்.
சவி-காந்தி.
சாசுவதம்-கேடின்மை.
சாட்டை-கயறு.
சாந்தபதம்-ஒடுக்கநிலை.
சார்வாகன்-நாஸ்திகன்.
சாலம்பம்-பற்றுக்கோடு.
சாலேகம்-பலகணிவாயல்.
சித்தாந்தம்-முடிந்தமுடிபு.
சித்து-ஞானம்.
சில்-ஓடு.

சிற்சத்தி-ஞானசத்தி.
சேதா-செம்பசு.
சொச்சம்-நிர்மலம்.
சோங்கு-கப்பல்.
சோமவட்டம்-சந்திரமண்டலம்.
சௌபானம்-படி.
சூறை-கொள்ளை.
ஞாதுரு-ஆன்மா.
ஞானம்-அறிவு.
ஞேயம்-சிவம்.
தடத்தம்-அருகு, கரை.
தட்டு-வஞ்சகம்.
தாயகம்-தாய்வீடு.
தாரகம்-ஆதாரம்.
திகந்தம்-திக்கின்முடிவு.
திமிரம்-இருள்.
திரோதம்-மறைவு.
துரியம்-நான்காவதவஸ்தை.
தேசோமயம்-சோதியின்சொரூபம்.
நாதம்-தொனி. அதாவது இரண்டுகட்டைவிரலினாலே இரண்டுகாதை மூடிக்கொண்டால் உள்ளேகேட்கும் ஒலி.
நிகளம்-சங்கிலி.
நிட்களம்-அருவம்.
நியமம்-தவமுதலிய.
நிரஞ்சனம்-தோஷமின்மை.
நிராமயம்-நோயின்மை.
நிராலம்பம்-பிடிப்பிலாமை.
நீலன்-குரூரன்.
நுழைவு-குகை.
நெட்டை-நெடுமை.
நெட்டு-நீள்.
பசுத்துவம்-பசுத்தன்மை.
பணாதி-நாகம்.
பரிபாகம்-பக்குவம்.
பவிசு-இறுமை.
பவுரி-கூத்து.
பாதரசம்-இரசம்.
புட்கலம்-பரிபூரணம்.
பூரா-போதும், ஒன்றுமில்லாமை.
பேதகம்-துவிதம்.
போதம்-ஞானம்.
பௌதிகம்-பூதசம்பந்தம்.
மடிமை-குற்றம்.
மனு-விண்ணப்பம்.
முறி-எழுதுமோலை.
மூலக்கனல்-மூலாக்கினி.
மோனம்-மௌனம்.
வட்டு-சூதாடுகருவி, வெல்லம்.
வாச்சியம்-சொற்பொருள்.
வாரம்-அன்பு.
வாலாயம்-பொய்.
விகசித்தல்-மலர்தல்.
விகற்பம்-வெறுப்பு.
விதண்டை-மாறுபாடு.
விடக்கு-மாமிசம்.
விந்து-ஸ்வரம், வர்ணம், நிவர்த்திகலை முதலிய கலைகள் தோன்றியொடுங்குமிடம்.
விபுலம்-விசாலம்.
வியோமம்-ஆகாயம்.
விலாழி-யானைக்கையுமிழ்நீர்.
வெட்டு-கடுமை.
வேதாந்தம்-மறைமுடிவு.